

Novi poslanci in odborniki

Občina Ormož:

Kot vseh drugih krajih širše po naši domovini, so na minulih volitvah v sredo in četrtek tudi volivci iz Ormožske občine pokazali vso pravno zrelost, ki se je v nedeljo kljub neugodnim vremenskim razmeram odrazila v polnoštevilni udeležbi na voliščih.

Novoizvoljeni odborniki občinske skupščine Ormož so bili:

V občinski zbor so bili izvoljeni: Jože Bešvir, Marija Polak, Stanko Habjanič, Anton Maršec, Rudolf Mlinarič, Ivan Zidarič, Franc Novak, Albin Zganec, Matija Luškovič, Stanko Polanec, Stanko Kumer, Milan Pučko, Janko Kumer, Maks Meško, Jože Slanec, Franc Zagoršek, Alojz Hergula, Jože Ambrož, Stan-ko Žiher, Vinko Kaučič, Ivan Vencelberger, Ivan Hrčič, Franc Mesarec.

V zbor delovnih skupnosti so bili dne 13. aprila 1969. Ta dan so od skupnega števila 12.554 volivcev volili 11.603 volivci.

V zbor delovnih skupnosti so bili dne 9. aprila 1969 izvoljeni:

1. Skupina gospodarstva: Franc Debeljak, Milan Ritonja, Ana Lukaček, Karel Prošnik, Ivan Markovič, Franc Polič, Mirko Havlas, Franc Lukaček, Alojz Zdrav-ec, Stanko Zličar, Vinko Stefančič, Branko Dogša, Janko Fajfar.

2. Skupina prosvete in kul-ture: Gizela Blagovič, Slavko Kadičnik.

3. Skupina zdravstva in socialnega varstva: Teodora Čič.

4. Skupina delovnih ljudi v državnih organih, družbenih organizacijah in društvih: Franc Novak.

Glede na število izvoljenih odbornikov šteje novoizvo-ljena skupščina občine Ormož 50 odbornikov. Dose-da-nji predsednik občinske skupščine Franc Novak bo po dosedanjih predlogih o-stal v tej funkciji prav go-tovo tudi v naslednji man-datni dobi.

V republiški zbor skupšči-ne SRS je bil izvoljen Franc Borko, kmet iz Središča, v družbenopolitični zbor zve-zne skupščine pa je bil izvo-ljen Alojz Kores iz Sloven-ske Bistrice.

J. S.

Občina Ptuj:

V zbor delovnih skupnosti skupščine občine Ptuj so bi-li izvoljeni:

Ivan Gerjevič, Feliks Guček, Viktor Prelog, Stanko Debeljak, Jože Spricar, Eme-rik Weigl, Jože Kolar, Heri-ber Samuda, Anton Valen-tin, Danilo Masten, Viktor Krajnc, Jože Belšak, Martin Berden, Ivan Bombek, Vik-tor Valentin, Franjo Masten, Krešimir Cabrijan, Stefan Joha, Franc Langerholc, Jan Genc, Ludvik Medved, Jože Križančič, Franc Bratušek, Janez Horvat, Jože Rižnar, Alojz Herga, Janko Čeh, Mi-lan Koren, Slavko Brglez, Franc Zupanič, Maks Kampl, Stanko Lah, Jože Šegula, Ru-dolf Čeh, Franjo Levstik, Jo-že dr. Neudauer, Tone dr. Florjančič, Franjo Rebernak.

V občinski zbor skupščine občine Ptuj:

Anton Hajšek, Martin Zu-ran, Ivan Brodnjak, Janez Sok, Janko Arnuš, Jože He-ber, Alojz Velenko, Janko Znidarič, Alojz Bezjak, Franc Potrč, Stanko Sitar, Martin Drevenšek, Martin Slodnjak, Maks Jabolčnik, Janez Kme-tec, Anton Zajc, Ciril Murko, Alojz Solina, Franc Ko-rošec, Janko Mauzer, Andrej Seg, Janko Vičar, Anton Krajnc, Marjan Berlič, Franc Tomanič, Anton Zagar, Ot-mar Gajzer, Zdravko Turn-šek, Karl Sekelšek, Egon Ing Zorec, Stefan Mally, Stanko Zitnik, Anton Lenart, Ivan Kolar, Janez Rojko, Avgust

Purg, Boško Varnica, Janez Kostanjevec, Franc Kokot, Vinko Nemec.

V republiški zbor skupšči-ne SR Slovenije:

Vladimir Vrečko, Lojzka Stropnik in Viktor Pislak. V družbenopolitični zbor zve-zne skupščine:

Alojz Kores.

Občina Slovenska Bistrica:

V sredo, devetega aprila so se praktično začele letošnje volitve. Takrat so delovni ljudje širom Jugoslavije vo-lili svoje predstavnike v de-lovne zbore občinskih skupščin. V bistriški občini so bi-li v ta zbor izvoljeni:

Viktor Maček, Jože Ajd-ing, Matilda Bulc, Vinko Cmagar, Maks Jelen, Iztok Vreš, Danilo Ivančič, Ignac Jemenšek, Franc Sift, Danilo Moškatevc, Avgust Prosenak, Branko Vasa, Marija Godec, Ignac Hribernik, Ivan Ple-terski, Vinko Spec, Vlado Le-skovar, Franc Padežnik, Ru-di Veber, Ivan Arbeiter, Vla-do Boldirev, Anton Rakov-nik, Tatjana Remec, Emica Golob, Ladislav Cvahte, Fer-do Ključevšek, Erna Pristov-šek, Andrej Aranjš, Anton Prime in Ivan Ferik.

Tako je bila izvoljena po-lovica nove bistriške občin-ske skupščine. V nedeljo pa so se volivci na terenu odlo-čali za drugo polovico. Zani-mivo je, da so imeli volivci na terenu manj zaupanja do žena kot v delovnih kolekti-vih. Tako so izvolili v občin-ski zbor S. O. Slovenska Bi-strica samo dve ženi:

Ivan Jerovšek ml., Peter Hribernik, Ivan Benec, Miro Kolenko, Ivan Rahle ml., Stanko Gajšek, Miloš Urban-čič, Alojz Lorber, Vinko Le-skovar, Janez Dušek, Franc in Alojz Krajnc, Leopold Pi-šotek, Janez Grm, Jože Te-žak, Marko Drozg, Anton Peršoh, Angela Vezjak, Stan-ko Klajnšek, Jože Kavkler, Slavko Brglez, Darko Šoštar, Julijan Lončarič, Terezija Zunkovič, Feliks Jerič, Karl Ingolič, Ferk Anton, Ivan Pernat in Franc Montaln.

Konec na 3. strani

Nekatere delovne organizacije se izolirajo od občinske skupščine ter kažejo razumevanje za skupne interese

ZA PREPRIČLJIV ZAGOVOR RAZVOJ-NIH KONCEPTOV

Na minuli seji ptujske skupščine, ki je bila zadnja v prejšnjem sestavu, je pred-sednik Franjo Rebernak po-ročal o delu v ptretekli man-datni dobi. Opozoril je na probleme in težave, v katerih je skupščina delovala in na uspehe, ki jih je dosegla v minulih dveh letih kljub vsem težavam. Občinska skupščina je začela delovati v letu, ko so se najbolj za-ostriili pogoji gospodarjenja zaradi gospodarske in druž-bene reforme. Delovne orga-nizacije in občinske skupšči-na so se znašli v velikih te-žavah. Ta je spremljala in analizirala razvoj in vzroke nekaterih težav in proble-mov. V naslednjem, 1968. letu je nastopila določena oživi-tev gospodarstva. Skupni re-zultat bi bil nedvomno večji, če se ne bi poslabšali pogoji gospodarjenja v kmetijstvu.

V 1967. in 1968. letu so se začele investicijske naložbe ponovno večati v vseh go-spodarskih dejavnostih raz-en v kmetijstvu. Med pomemb-nejša investicijska vlaganja, modernizacije in rekonstruk-cije v tej mašdatni dobi ob-činske skupščine je navedel: obnovo in modernizacijo TGA, rekonstrukcijo ope-karne Zabajek, modernizacijo alkoholne industrije Petovio, zaključek rekonstrukcije in sanacije tovarne avtomobil-ske opreme, razširitev proiz-vodnje v prejšnjih strojnih delavnicah in Elektrokovi-narju: v kmetijstvu pa iz-gradnja perutninarne klav-nice, hladilnice in valilnice, izgradnja silosov, sušilnice in mešalnice pri bekonški farmi ter zaključek regula-cijskih del na Pesnici. Ome-nil je še dograditev poštnega poslopja, avtomatizacijo telefonskih zvez, moderniza-cijo ceste Šikole-Slovenska Bistrica, izgradnjo in adap-tacijo trgovin, gradnjo po-slovno stanovanjske zgrad-be... Omenil je tudi izvedbo referendumov za krajevni sa-moprispevek. Reševanje fi-

nančnih in materialnih pro-blemov šolstva je terjalo od občinskega proračuna skoraj nezmogljive napore in zapo-slovanje služb, ker republi-ka ni pravočasno priznala pravice do prelivanja in do-polnilnih sredstev. V takih okoliščinah občina ni bila sposobna obnavljati in gra-diti šolskih poslopj. Prav ta-ko ni mogla dobiti zadovo-ljive podpore kulturno-pro-svetne dejavnosti. V občini ostaja še mnogo nerešenih socialnih vprašanj. V pretek-lih dveh letih je bil dosežen tudi v zdravstveni službi do-ločen napredek.

Ocenjujoč delo občinske skupščine je med drugim de-jal, da bi bilo še bolj uspeš-no, če bi bila prisotna in bolj zavzeta angažiranost posa-meznih organov in funkcio-narjev skupščine. Pri uspehu ali neuspehu je treba upo-števat tudi, da so se glede na samoupravljanje v praksi še začeli kazati prvi kon-kretni obrisi vezi in odnosov med delovnimi organizaci-ami in občino pri skupnem urejanju zadev skupnega po-mena in interesov v občini. Kot drugo je poudaril, da smo še začeli uresničevati ustavno koncepcijo občine, kar pa v prihodnje ne more biti odvisno le od priprav-ljenosti zavestnih sil v obči-ni, marveč tudi od učinko-vitosti zvezne in republiške zakonodaje. Nezadosten na-čin financiranja občine, ne-zadostno razvita materialna baza in zapostavljanje potreb občine ob delitvi narodnega dohodka v marsičem omeju-je in zavira razvoj.

Ko je govoril o nadaljnjem delu občinske skupščine, je med drugim omenil še vedno močno izolacijo nekaterih delovnih organizacij in nji-hovo nerazumevanje do skupnih potreb in interesov v občini. Le polagoma uspeva uresničevati idejo o integri-ranju zavesti in akcij in po-treb po prevzemanju skup-noprispevek. Reševanje fi-

Konec na 3. strani

GRAŠKI POMLADANSKI SEJEM OD 26. APRILA DO 4. MAJA 1969. ODPRT DNEVNO OD 9. DO 18. URE V ČETRTEK. 1. IN V SOBOTO, 3. MAJA, OD 20. URE.

Bogata ponudba za gradbeništvo Razstava Kmetijstva. Živinska razstava rjave pasme. Nove posebne razstave: otroških vozičkov, kampingov, stekla - porcelana.

GRAŠKI SEJEM

Obsežna ponudba za turistične obrate in moderno gospodinjstvo. Ure, nakit in razstava kozmetike. Stalna brezplačna modna revija. Mednarodna pokušnja vina, restavracijski obrati, velik zabavišni park.

OD 1. DO 4. MAJA JE MOŽEN SOČASEN OBISK SEJMA IN DU-NAJSKE ORSALNE REVIJE. VSTOPNICE DOBITE ZA DINARJE. VSA POJASNILA DOBI-TE V SVOJEM POTO-VALNEM URADU.

Tudi Slovenija avto želi graditi trgovino v Ptuj

Bodo prišle velike trgovske hiše v Ptuj?

Te dni je sklicalo podjetje »Slovenija avto« v Ptuj razgovor s predstavniki največjih potrošnikov rezervnih delov, mehanizacije, vozil... iz ptujске občine. Sestanka so se udeležili predstavniki mnogih ptujskih podjetij. Namen sestanka je bil proučiti tržišče, kako ga izboljšati, predvsem približati prodajni material potrošnikom v ptujski in posredno tudi v sosednjih občinah.

Na sestanku so predstavniki ptujskih podjetij povedali, da imajo veliko obratnih sredstev vezanih na zaloge, kar je posledica neurejene trgovine. Zadovoljiva trgovska organizacija bi lahko z večjimi skladišči prevzela oskrbovanje podjetij z rezervnimi deli, potrebnim materialom za proizvodnjo, z novimi vozili, mehanizacijo... S predstavniki Slovenija avto so se dogovorili, da bodo prodajali že prek obstoječe trgovine pri Tehnoservisu v Ptuj tudi osebne avtomobile: fiat, škoda... razširili asortiman rezervnih delov in povečali zaloge. Glede na to bodo delovne organizacije lahko vsaj delno sprostile obratna sredstva. Te dni so prispeli prvi vagoni avtomobilov, ki jih prodajajo v omenjeni trgovini. Pri Tehnoservisu bodo uredili servise za avtomobile, ki jih bodo prodajali.

Ugotavljajo, da to ne bo dovolj. Ptujsko podjetje potrebuje močno trgovino, ki bi jih dobro zalagala z vsem, kar potrebujejo. Podjetja imajo velike težave z nabavo potrebnega materiala in vezanih preveč sredstev na zaloge. V občini je veliko mehanizacije, ki jo je

treba oskrbovati. V ptujskih delavnicah popravljajo in kupujejo tudi mnogi iz sosednjih občin, veliko tudi iz Hrvaške.

Slovenija avto želi v Ptuj graditi in urediti večjo trgovsko hišo. Ptujsko in sosednje okolice bi oskrbovalo z vsem od živanke naprej. V centru mesta bi imelo osrednjo trgovsko hišo, v bližini pa večja skladišča.

Glede gradnje trgovin in ostalih podjetij »od zunaj« imamo v Ptuj iz preteklih let

slabe izkušnje. Občinski možje so po pripovedovanju zavrnil gradnjo Varteksa, ki je danes močno razvit in osnova celotnega napredka v Varaždinu. Baje niso dovolili graditi železniških delavnic in podobno. Če je vse to res, so veliko zapravili. Tokrat pa je že skrajni čas, da proučimo, kaj ptujska trgovina zmore, in glede na to pravilno ukrepamo. Kot smo že poročali, tudi druge večje trgovske hiše želijo graditi v Ptuj.

ZR

Neurejene ulice, parkirni prostori...

Mesto Ptuj ni bilo nikoli posebno urejeno, toda v lanskem in letošnjem letu je glede tega največ upravičenih kritik. Brez naštevanja, kaj vse je narobe, že na prvi pogled bodejo v oči nered na prašnih ulicah, ki jih po lanskoletnem razkopavanju še niso popravili. V pomladanskem vetru se dvigajo oblaki prahu in zagrinjajo mimoidoče, trgovine in druge lokale, stanovanja... Kamenje frči izpod koles avtomobilov. Trgovci pred nekaterimi trgovinami polivajo in pometajo pločnike, a ta in podobni poskusi za čistočo v mestu so brez večjega uspeha. Ptujčane najbolj jezi tudi to, da govorimo o jubilejnim letu mesta, to pa je neurejeno bolj kot kdajkoli. Poleg tega, da na sleherni seji občinske skupščine in na drugih sestankih »napadajo« predstavniki komunalnega podjetja vsled slabe čistoče v mestu, prebivalci mesta govorijo upravičeno ali neupravičeno, da hoče postati komunalno podjetje avtobusno-transportno podjetje, kupuje nove avtobuse, za ceste in ureditev mesta pa se bore malo briga. Ne bi radi po nedolžnem nekoga krivili, a prisluhniti moramo tudi prebivalcem mesta. Brez dvoma bo treba nekaj ukreniti. Verjetno bo le treba več kontrole nad sredstvi, ki jih daje občina za komunalno ureditev mesta komunalnemu podjetju; ali gredo tja, kamor so namenjena. Če pa sredstev za komunalno ureditev primanjkuje, kot je navadno odgovor predstavnikov komunalnega podjetja, bo treba nekaj primakniti. Brez dvoma mora komunalno podjetje v letošnjem letu pokazati mnogo več volje do

ureditve mesta kot sicer. V jubilejnim turističnem letu, če ga lahko tako imenujemo, se bo zvrstilo več prireditev. Pričakujemo večje število turistov, visokih gostov... Menda ne bodo v ponos mesta oblaki prahu ali pa spotikanje ob kamenju in jamah na ulicah.

Večina turistov, ne pozabimo tudi na mnoge motorizirane Ptujčane, pride v Ptuj z avtomobili. V mestu ni niti enega urejenega parkirnega prostora. Na trgu Mladinskih delovnih brigad parkirajo vozniki že iz navade zadovoljivo in izkoristijo prostor, povsod drugod pa je velik nered. Pred živilskim trgovcem, pred občino, posebno pa pred gostilno Beli križ je veliko neizkoriščenega parkirnega prostora, ker vozniki parkirajo kot se jim zljubi in tako tratijo dragoceni prostor. S proučitvijo in nekaj belimi črtami na omejenih prostorih bi lahko lepo uredili parkirne prostore.

Te dni so lepo uredili manjši parkirni prostor pred Kreditno banko v Ptuj. Odstranili so kolesarnico in začrtali parkirne prostore za avtomobile. Na veliko preseenečenje nekaterih so pa šli predaleč. Posamezniki so poleg znaka »parkiranje rezervirano« zapisali na parkirne bokse še številke svojih avtomobilov, kot da bi plačali najemnino za parkiranje. Kazalo bi, da bi se pristojni organi čim prej sestali in uredili parkiranje v mestu.

Kljub primernemu vremenu še ni opaziti, da bi urejali še tisto malo gredic, ki so v mestu. Veliki cvetlični lonci še tudi stojijo brez cvetlic. Videz je, da so tisti, ki so si jih omislili, uvideli, da so v napoto, vsaj tam,

ZDRAVJE, DELO IN PRODUKTIVNOST

Sedmega aprila smo praznovali svetovni dan zdravja, posvečen zdravju, delu in produktivnosti. Glede na to je svet za zdravstvo skupščine občine Ptuj na posvetovanju s predstavniki podjetij med drugim osnoval koordinacijski odbor, ki naj bi tekom leta organiziral razne stvari v korist zdravja in produktivnosti. Koordinacijski odbor sestavljajo zdravstveni delavci, socialni delavci, predstavniki večjih delovnih organizacij.

Predvsem bo treba poudariti tesno povezanost med zdravjem in produktivnostjo saj pomenita osnovo vsakega dolgoročnega načrta za družbeni in organizacijski razvoj. Zdravniki, medicinske sestre, delovni in sanitarni inšpektorji, higienski, socialni de-

lavci ter drugi strokovnjaki tega področja bodo organizirali predavanja o vlogi, ki ima zdravje pri povečanju delovne sposobnosti in produktivnosti delavcev. Obravnavati namreč bodo tudi vprašanja o zdravju in medicini dela, ki so namenjena preprečevanju poklicnih bolezni in nezd, potreba po udobnih in prijetnih delovnih pogojih, vprašanje o zdravju, odnosih med človekom in strojem, vprašanja o zdravju, ki ga imajo na zdravstvenem stanju delavcev zdravstvene medicinske sestre, higieniki in drugi.

Namen, ki ga zasleduje Svetovni dan zdravja pa je tudi, da bi v gospodarskih drugih organizacijah čim bolj gostejše razpravljali o najgostejših škodljivostih in varnostih za zdravje delavcev. Podjetja naj izdele programe za sanacijo raznih bolezni pri delu. Pogosto naj sodelovanje z zdravstvenimi, tehničnimi in ekonomskimi strokovnjaki v področju zdravstvenega varstva delavcev. Celotni kolektiv je treba seznaniti z zdravstvenim stanjem v delovni kolektivu, zlasti glede na poklicnih bolezni in poškodbah o gospodarski vrednosti preventivne dejavnosti.

Zdravstveni delavci in strokovnjaki za medicino dela bodo organizirali v delovnih skupnostih razgovore z vodilnimi člani delavskih svetov, upravnih odborov in prave o perečih vprašanjih zdravstvenega varstva delavcev konkretno v posameznih delovnih organizacijah. Dogovorili se bodo o tem predavanju.

V maju in v juniju bo v Ptuj velika centralna razstava o varstvu ljudi pri delu. To razstavo je uredil vodja za zdravstveno varstvo v Mariboru od koder jo bodo prenesli v Ptuj in pozneje še v Kidričevo.

V delovnih organizacijah naj večkrat razpravljajo o pogojih dela, o zdravju delavcev, o varnosti pri delu. Obravnavajo naj tudi pogoje dela v kmetijstvu. Tudi šole naj posvečajo več pozornosti tem in podobnim vprašanjem.

Z. R.

KAKO Z DRUŽBENIM CENTROM V SLOV. BISTRICI

Občni zbor bistrške Svobodne je za nami. Društvo je ponovno prevzelo v upravljanje svoj kulturni dom. Kljub temu situacija še ni rešena. Se vedno ni položil svojega obračuna in poročila o delu družbeni center, ki bi naj bil po izjavah na občnem zboru tudi glavni krivec za stragnacijo v bistrški kulturi.

Po besedah tajnika skupščine občine Steva Eberla pa lahko pričakujemo že prvo debato o družbenem centru na prihodnji seji sveta za šolstvo in telesno kulturo.

50 let KP in sindikatov Jugoslavije

V ŽELEZNIŠKIH DELAVNICAH V PTUJU SO ODKRILI SPOMINSKO PLOŠČO

V počastitev 50-letnice komunistične partije in sindikatov Jugoslavije so odkrili pretekli tork spominsko ploščo v podjetju Jugoslovanskih železnic za popravilo voz v Ptuj. Spominska plošča je posvečena spominu na leto 1928, ko je bila v železniških delavnicah ustanovljena prva ilegalna celica Komunistične partije v ptujskem okolišu. Z drugimi organizacijami komunistične partije po vsej domovini je prispevala k veliki zmagi delavskega razreda Jugoslavije.

Več o tem v prihodnji številki Tednika.

ZR

NOVI POSLANCI IN ODBORNIKI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Novo skupščino čakajo v naslednji mandatni dobi odločne naloge. Zal se bodo morali že na začetku spoprijeti s proračunskimi težavami, ki so kar precejšnje. Kljub temu pa jim želi narodno uredništvo obilo uspehov pri plodnega dela.

-b

Volitve v bistrski občini

Slovenijo je v nedeljo zjutraj presenetil precejšen snežni metež. Ponekod je zagledalo precej snega, ki je onemogočil normalen potek volitev. Skupaj je v nedeljo v Jugoslaviji volilo več kot dvajset milijonov državljanov. V Sloveniji je število volivcev doseglo 1.170.897.

V bistrski občini pa je skupno od 19.883 volivcev volilo 90,2 odstotka ali 17.936. Na splošno se je gibala volilna udeležba po vsej Jugoslaviji med 80 in 90 odstotki.

Po nepopolnih podatkih je v bistrski občini že do devet ure dopoldne volilo nad petdeset odstotkov volivcev. Do štirinajste ure je volilo 78 odstotkov in ob devetnajsti uri 85 odstotkov vseh volilnih upravičencev.

Na nekaj voliščih je bila volilna udeležba stoodstotna, kot na Lovniku pri Poljčanah, Ložnici pri Makolah in na Smrečnem. Precej pa je bilo volišč, na katerih nista volila dva, trije ali samo eden od volilnih upravičencev. Do osme ure pa so volili stoodstotno na Lovniku in Modriču, kljub temu pa so bila volišča odprta do sedme ure zvečer.

Najzanimivejše so bile volitve za poslance v republiški zbor, v katerega so kandidirali kar trije, in sicer Franjo Ledinek, Ivan Pučnik in Jože Zadek. Po preštetu glasov je zmagal Ivan Pučnik za katerega je glasovalo 74 volivcev, za Franjo Ledineka 6077 in za Jožeta Zadeka 3408 volivcev.

Alojz Kores, kandidat za trezni družbenopolitični zbor je dobil v bistrski občini 14.975 glasov.

Največ negotovosti pa je bilo pri štetju glasov za odbornike občinske skupščine. Tako se je dogodilo, da je odločal za mesto odbornika za občinski zbor tudi samo en glas.

Imena odbornikov za občinski zbor skupščine občine Slov. Bistrica in v zbor delovnih skupnosti bomo objavili posebej.

Prejšnjo sredo je v bistrski občini bilo vpisanih v delovnih organizacijah 6267 volivcev. Od tega jih je prišlo na volišča 5688. Zaradi raznih opravičenih izostankov se volitev ni udeležilo

445 volivcev, medtem ko za 132 volivcev ni bil ugotovljen vzrok odsotnosti.

Z doseženim poprečjem 90,7 odst. so v bistrski občini zadovoljni. Volitve so potekale normalno in po petnajsti uri popoldne so čakali še na redke zamudnike, ki zaradi raznih vzrokov niso mogli priti prej. Volilnih enot je bilo 28, volišč pa 58. Na osmih voliščih pa je bila dosežena celo stoodstotna udeležba brez nepravilno izpolnjenih volilnih listkov.

Cepav so prve predvolilne priprave in kandidacijske konference slabo kazale glede na število žena v občinskem zboru delovnih skupnosti, je le bilo v ta zbor izvoljenih pet žena, in sicer: inž. Matilda Bulc, Marica Godec, Emica Golob, Erna Pristovšek in Tatjana Remec.

-b

Za prepričljiv zagovor ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne odgovornosti za hitrejši gospodarski in družbeni napredek občine ter odgovornosti vsakega posameznika na delovnem torišču. Rezultati delovanja občinske skupščine bodo odvisni od tega, kako bo s svojimi organi in službami sposobna prepričljivo zagovarjati perspektivno vrednost takih razvojnih konceptov in politike v občini in koliko smo vsi sposobni in pripravljeni priznati in spoštovati take programe kot veljavne družbene dogovore in se skupno zavzeti za njihovo dosledno uresničevanje. Šele v tem momentu in s takšno vlogo postane občinska skupščina tudi družbeno bolj upoštevana in vreden občinski parlament in resničen nosilec najširše samouprave v občini.

ZR

700.000 MOTORNIH VOZIL V JUGOSLAVIJI

Ob koncu preteklega leta je bilo v Jugoslaviji registriranih 700.000 motornih vozil, ne računajoč motorna kolesa. Potniških avtomobilov je bilo 440.000, od teh 400.000 v zasebni lasti.

Samo v lanskem letu je bilo na novo registriranih 84.000 potniških avtomobilov, kar je za 27 odst. več kakor v letu poprej.

Avtobusov imamo v državi 12.339, kar je za okrog 10 odstotkov več kakor leto prej, število tovornjakov pa se je povečalo za 6 odst. in jih je sedaj nad 90.000. Tretjina tovornjakov je v zasebni lasti.

Program temeljne izobraževalne skupnosti za l. 1969

Usposobiti osnovne in okrepiti srednje šole

Dejavnost temeljne izobraževalne skupnosti Ptuj je v letošnjem letu usmerjena v nadaljnje uresničevanje že sprejetih sklepov in stališč za materialno ureditev šolstva, njegovo racionalizacijo in prilagoditev dejanskim potrebam gospodarstva in družbenih služb. V načrtu ima poleg ostalih stvari določiti za vsako skupino zavodov enotno ceno posamezne vrste pedagoške ure na podlagi izračunov cene pedagoške ure pri vseh zavodih. Pripravi bo poročilo o štipendijah in posojilih za izobraževanje ter o drugih oblikah materialne pomoči učencem in študentom. Pripravi bo enotne osnove meril za financiranje vzgoje in izobraževanja šolskih in ostalih zavodov za letošnje leto. Financirala bo osnovno dejavnost vseh osnovnih in posebne osnovne šole, dodeljevala materialne stroške in ostale potrebe, kot so prevoz šolobveznih otrok, šolanje duševno in telesno prizadetih otrok. Po sporazumu med izobraževalnimi zavodi, Skupščino občine Ptuj in Temeljno izobraževalno skupnostjo bo financirala še vzgojno varstveno ustanovo, glasbeno šolo, Delavsko univerzo, male šole, sofinancirala pripravljajalne oddelke. Finančno bo podprla stroške prehrane in zaposlenega osebja v šolski mlečni kuhinji.

V sodelovanju z občinsko skupščino bo pospeševala gradnjo novih osnovnih šol v Podlehniku in v Gorišnici. Prednost pri gradnji bo dala šoli v Podlehniku, saj je bila dosedanja zgradba zgrajena v letu 1881 za 120 učencev. Šola ima le štiri učilnice in tri manjše prostore, od katerih se dva uporabljata kot zasilni učilnici. Obiskuje jo 384 učencev

v tri izmenskem pouku. Razpolaga s 380 kvadratnimi metri koristne površine ter pride 0,98 kvadratnih metrov na učenca. Ker stoji šola na poplavnem področju, je zgradba zaradi vlage na zapadni strani pogreznjena ter resno ogroža nadaljnje bivanje učencev v tej zgradbi. Število učencev je v porastu. Predvidena je novogradnja z devetimi matičnimi učilnicami, tremi specialnimi učilnicami ter 24 ostalimi prostori in telovadnico. Skupna predračunska vrednost znaša 3.260.000,00 N dinarjev.

Tudi osnovna šola v Gorišnici ne ustreza več svojemu namenu. Razrede ima v treh stavbah. Poleg dveh šolskih stavb, ki datirata iz leta 1843 in 1901, uporablja šola še dve pomožni učilnici v gasilskem domu in v skladišču kmetijske zadruge. Šola s 575 učenci dela v treh izmenah pod zelo težkimi pogoji. Predvidena je prizidava nove stavbe k stari (4-razredni), predračunska vrednost gradnje znaša 3.100.000,00 N din.

Temeljna izobraževalna skupnost je zavzela stališče, da se stanje srednjih šol na področju občine zaradi velikega števila absolventov osnovnih šol ne bi zmanjšalo. Podpira upravičene prošnje Poljedelsko-živilnorske šole Turnišče, šolskega centra

za kovinsko stroko Ptuj in ptujske gimnazije pri zahtevah za izboljšanje pogojev dela, zlasti gradnje novega gimnazijskega poslopja.

Odločno odklanja vsako osamosvojitve podružničnih šol ter vsako reorganizacijo, ki bi škodovala učencem. Pri reorganizaciji bodo njena stališča, da nepopolne osnovne šole Lovrenc, Naraplje, Gruškovje in Sela obdržijo status šol od prvega do petega razreda, šola Polensak, Ptujška gora, Grajena in Zavrč od prvega do petega razreda, šola Stoperice, Trnovska vas in Vitomarci od prvega do šestega razreda, z možnostjo, da postanejo kot šola Rodni vrh popolne osemletke s kombiniranim poukom.

Pripravi bo vse potrebno, da se v prvi polovici leta začne gradnja nove varstvene ustanove v Volkmerjevem naselju v Ptuj in da končajo adaptacije v varstveni ustanovi, ki so bile predvidene po finančnem načrtu za letošnje leto. Ponovno bo preučila možnost za združevanje amortizacijskih sredstev in te namenila za investicijsko vzdrževanje stavb. Pročila bo tudi možnost, da bi izobraževalni zavod z naslednjim šolskim letom prešli na programiranje 42 urnega delavnika učnega osebja in kontrolo izvajanja.

Z. R.

USPEŠNO POSLOVANJE PRVE SAMOPOSTREŽNICE V SLOV. BISTRICI

Januarja 1969 je pričela poslovati prva samopostrežna trgovina v Slov. Bistrici. Njeno trimesečno poslovanje je pokazalo ugodne rezultate in je tako opravičila dolgoletno prizadevanje občanov za takšno prodajalno.

Novo samopostrežno trgovino so pridobili s preureditvijo klasične trgovine v trgovskem paviljonu na Zg. Bistrici in je že v prvih treh mesecih poslovanja zabele-

žila za 90 odstotkov večji promet. Prodajni prostor, ki ni bil zgrajen za tako velik promet, je že sedaj premajhen. Da bi to pomanjkljivost vsaj delno odpravili, bo trgovsko podjetje PLANIKA uvedlo dodatno blagajno.

Prva samopostrežna trgovina SOČA na Zg. Bistrici pa služi tudi za usposabljanje kadrov, ki bodo zaposleni v veliki in sodobno opremljeni samopostrežni trgovini, ki bo pričela obratovati v poletnih mesecih v centru Slovenske Bistrice.

Viktor Horvat

Naša pomoč

Uredništvo Tednika se je odločilo odpreti v svojem listu novo rubriko pod naslovom Naša pomoč.

Vsak državljan se včasih znajde v situaciji, da ne more sam rešiti kakšnega svojega problema, ki pa je zanj težak in na prvi pogled nerešljiv.

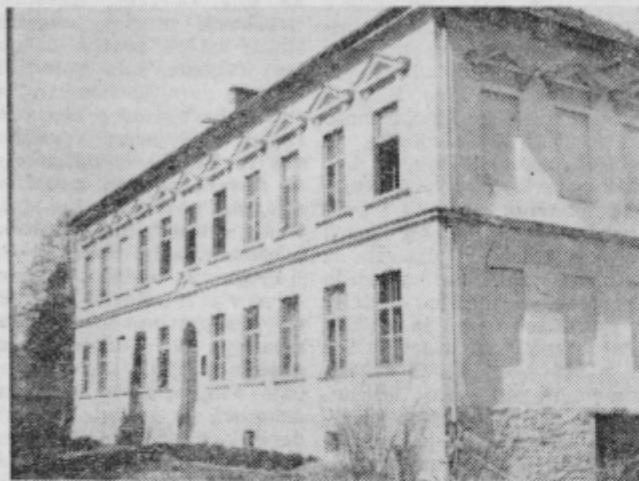
Vsem, ki se bodo znašli v takšni situaciji in ki se bodo obrnili na nas, bomo skušali pomagati. Treba bo le napisati pismo in nam ga poslati in uredništvo se zavezuje, da bo storilo vse, kar je v njegovih močeh, da bi prizadetemu pomagal.

Čakamo na vaša pisma!

Uredništvo

Osnovna šola na Sp. Polskavi Uspešno delo v slabi zgradbi

Ena večjih osnovnih šol v ščine občine Slov. Bistrica. bistriški občini je šola v Želijo si tudi telovadnico, Spodnji Polskavi. Njeni po- ker telovadijo sedaj v eni od družnični šoli sta šoli na večjih »gostilniških« sob v Pragerskem in na Zgornji sosedstvu šole. Polskavi. V razgovoru z Av- Učni uspeh je na šoli za- gustom Vidmarjem, ravnat- dovoljiv. Osip je pod občin- teljem osnovne šole, sva se skim poprečjem. Da bi olaj- pogovarjala o delu šole ter šali delo učencem, jim po- o problemih, ki nastajajo. magajo z dodatnim poukom. Solo obiskuje nad 500 Vendar bi lahko bila dodatna

Polškavska šola, lepa na pogled, vendar potrebna več temeljitih popravil

učencev. Na Sp. Polskavi je v enem razredu zaradi premajhnega števila učencev kombiniran razred. To pa je že posledica enega od problemov, ki se pojavljajo v Sp. Polskavi. Mladina iz tega kraja odhaja. V kraju razen mizarstva ni nobene delovne organizacije. Tudi število kmetij je vedno manjše. Zato je vpis iz leta v leto na Spo. Polskavi manjši. Prav nasprotno pa je v Zg. Polskavi, še bolj izrazita pa je situacija na Pragerskem.

Pragersko se je v zadnjih letih močno razvilo (železnica, opekarna). Število prebivalstva se je povečalo. Zaradi tega je pouk v podružnični šoli na Pragerskem v dveh izmenah. Obstaja pa bojazen, da bo že ob naslednjem šolskem letu moral biti triizmenski. Na razpolago sta namreč le dva razreda. Zaradi tega si želijo Pragerčani, da bi v najkrajšem času njihovo šolo dozidali in tako povečali število razredov. Zaradi dvoizmenskega pouka so tudi manjše možnosti za dopolnilno vzgojo in pa za svobodne dejavnosti.

Na Zg. Polskavi takih problemov nimajo. Tukaj imajo pouk v eni izmeni. Vendar so prostori tako nefunkcionalno urejeni, da se postavlja vprašanje njihove preureitve.

Največ težav pa ima matična šola na Sp. Polskavi. Kljub dobremu videzu je stara in dotrajana. Šoli je nujno potrebno zamenjati pode, največji problem pa so sanitarije, ki so neuporabne, o njih pa so razpravljali tudi že na eni zadnjih sej skup-

ne občine Slov. Bistrica. Želijo si tudi telovadnico, ker telovadijo sedaj v eni od večjih »gostilniških« sob v sosedstvu šole.

Učni uspeh je na šoli zadovoljiv. Osip je pod občinskim poprečjem. Da bi olajšali delo učencem, jim pomagajo z dodatnim poukom. Vendar bi lahko bila dodatna

pomoč veliko uspešnejša, če bi imeli na matični šoli več prostora.

Učno osebje šole je tudi izven nje zelo agilno. Učitelje najdete v delu društva Partizan, ki je prevzelo v svoj okvir tudi delo kulturno umetniškega društva. Najdete pa jih tudi v vseh družbenopolitičnih organizacijah v kraju.

-b

Gasilsko društvo Središče ob Dravi Radi bi si zgradili dom

Na petkovi proslavi krajevnega praznika v Središču ob Dravi smo srečali tudi središke in obreške gasilce, ki so prikorakali v svečanih uniformah na komemorativno svečanost pri spomeniku NOB.

Alojza TRBUCA, poveljnika gasilskega društva Središče, sem povprašal o njihovem delu in težavah. Povedal mi je, da po svojih močeh upravljajo svojo prostovoljno dejavnost in da imajo pri tem številne probleme in težave, od katerih je največja ta, da nimajo svojega doma, v katerem bi lahko hranili gasilsko opremo, ki je sedaj v neustreznih kletnih prostorih. Že dolgo časa mislijo na gradnjo gasilskega doma, toda vse te želje se ustavijo pri vprašanju potrebnih sredstev. Gasilske veselice, ki predstavljajo enega izmed glavnih virov dohodka, dajejo preskromen denarni izkupiček, vsi drugi viri dohodkov pa so žal skoraj popolnoma usahnil.

Društvo šteje 38 članov, ki so jih pomladili s 14 pionirji.

„Zadrega nad zadrego“

— pred novo premiero v ptujskem gledališču

V soboto, 19. aprila 1969, bo ptujsko gledališče uprizorilo že tretje delo v sezoni. Pred premiero veseloigre Franca Streicherja »Zadrega nad zadrego« smo režiserja Lojzeta MATJASIČA zaprosili za krajši razgovor.

Vemo, da veseloigra avstrijskega pisatelja F. Streicherja »Zadrega nad zadrego« ni delo, ki bi po svoji umetniški vrednosti sodilo v tako imenovani »železni repertoar«. Kako to, da ste se odločili za tako delo?

Mnogokrat pri odločitvi, kaj igrati, ni pomembna samo umetniška vrednost dela, ki ga gledališče namerava uprizoriti. Pri odločitvi kaj igrati je pomembna vrsta komponent — med drugim je pri izbiri poleg same umetniške vrednosti dela, ki je vsekakor vodilna, pomembna tudi pestrost programa, nadalje pravilno menjavanje dramskih del različnih žanrov — tragedija, drama, komedija itd., želja publike in še vrsta drugih dejavnikov. Mi že nekaj sezon nismo uprizorili nobenega dramskega teksta, ki bi imel namen razvedriti, sprostiti in predvsem razveseliti ter zabavati ljudi. Poleg tega pa, dovolite, tudi večje in umetniško kvalitetnejše hiše rade sežejo po delu, ki je vsebinsko manj zahtevno, pa vendar za publiko privlačno.

Pri izbiri dela je bila torej odločilna želja publike. Ali ste se morda zato odločili, da veseloigro naštudirate v do-

mačem narečju?

Beseda, prenesena med domače ljudi, zaživi v vsej svoji polnosti prav v domačem dialektu, ker je ljudem blizu, je njihova. Poleg tega pa delo obravnava življenje na vasi, vsakdanje križe in težave, ki se komično prepletajo in domači dialekt bo brez dvoma popestril delo tako, da bo izrazitejši in ljudem blizu.

Ali nam lahko poveste kaj več o vsebini veseloigre?

Zadrega se vrstijo. Iz zadrege v enem prizoru, se prek komičnih zapletov pojavijo nova zadrega, no na koncu, kot to pri vseh veseloigrah mora biti, se vse srečno konča. Vsebine pa raje ne bi hotel pripovedovati. Oglejte si predstavo in prepričati sem, da se boste tako vi kot naši stalni obiskovalci prijetno zabavali in da boste zadovoljni.

Kako to, da ste se ponovno odločili za režijo, saj ste nam bolj znan kot igralec?

Od ukinitve poklicnega gledališča v ptuju je čutili nekakšno vrzel v gledališkem udejstvovanju. V Ptuj, da o okolici ne govorim, je brez dvoma premalo gledaliških predstav. Tudi poklicni režiser Peter MALEC kljub velikemu trudu in vsej dobri volji ne zmore vsega dela, saj poleg našega gledališča režira tudi pri vseh gledaliških skupinah ptujske občine. Da bi to vrzel v pomankanju gledaliških predstav vsaj malo ublažili, sem

se na splošno željo loti di režije.

Igrali pa še boste?

Da. Saj prav v igri najdem veliko osebnega dovoljstva in v delu, ki režiram, igram eno glavnino vlog.

Vrzel v gledališkem udejstvovanju, ki ste jo omrežili, botruje tudi dej, da Ptuj nima stalnega klicnega gledališča. Ali nite, da bi glede na kvaliteto igralskega kadra v Ptuj lahko obstajalo vsaj poklicno gledališče?

Brez dvoma! V gledališču deluje nad trideset nadarjenih, predvsem mlajših igralcev, ki pa zaradi objektivnih razlogov — redna zaposlitev drugod, amaterizem in drugo, se ne morejo popolnoma posvetiti delu v gledališču, ki zahteva polnega človeka in trdo delo, ki čestokrat pozna 42-urnega delavnika.

Za ptujsko občino, ki ima nad 60.000 prebivalcev, velika škoda, da nima stalnega, vsaj polpoklicnega gledališča, kot npr. Kranjska Jesenice.

Televizija, radio in tako kino ne morejo nadomestiti živnega pristnega stika s publiko in igralci. Občasno gostovanja profesionalnih gledališč ne morejo zadovoljiti vseh potreb, ker si lahko ogleda le zelo majhno število gledalcev iz Ptuja. Okolič, ki je gledališki predstav še kako željna, nam dokazujejo naša gostovanja, pa od takih gostovanj tako nič nima. Poleg tega pa so taka gostovanja finančno silno draga, saj eno gostovanje Ljubljancem krepi preseže vsoto pol milijona starih dinarjev. Ali se morda na te izdatke ne bi mogli dobiti še kakih dodatnih finančnih sredstev in v Ptuj bi lahko na ta način ustvarili in omogočili delo vsaj polpoklicnemu gledališču, ki bi lahko veliko bolj zadovoljilo potrebe po gledališki kulturi v Ptuj in v vsej občini.

Tovariš režiser, želimo, da bi te objektivne težave finančnega stanja bile rešljive, in da bi nova premiera doživela čimvečji uspeh.

An

tveno, kot če bi sodelovali pri gašenju številnih požarov; Središčani se zavedajo, da je treba »rdečega petelina« uničiti že v »jajcu« še preden se izvali in ne šele takrat, ko je že razprl svoje ognjene peruti na gospodarskih ali stanovanjskih poslopih ter drugih objektih.

Gasilci imajo svoje redne gasilske vaje, na katerih se izpopolnjujejo ter urijo za potrebne intervencije pri požarih in drugih nezgodah. V okviru letošnjega praznovanja 100 letnice gasilstva na Slovenskem se pripravljajo, da bodo k temu visokemu jubileju tudi oni prispevali svoj delež.

J. S.

Središki in obreški gasilci v paradnih uniformah korakajo proti spomeniku talecev.

VREME

za čas od petka, 18. do nedelje, 27. aprila 1969

Maj je bil včeraj v sredo. 16. aprila ob 19.16.

Napoved: do nedelje, 20. aprila bo še spremenljivo vreme s pogostimi plohami. Prihodnji teden se bo vreme izboljšalo, bo pa še mrzlo v jutranjih urah.

Alojz Cestnik

Graški pomladanski sejem 1969

Kot zadnja večja avstrijska sejemska prireditev pomladanske sezone 1969 se bo graški jugovzhodni sejem odprl 26. aprila in bo trajal štiri dni. V drugem največjem avstrijskem mestu bo na enem samem prostoru, ki zajema 142.000 kvadratnih metrov v 20 razstavnih dvoranah in v 17 paviljonih, ki so last podjetij, bo razstavljalo svoje izdelke 1800 razstavljavcev iz skoraj 30 evropskih in prekomorskih dežel.

Za vse panoge so že več tednov oddani vsi razpoložljivi razstavní prostori. Ta razveseljiva bilanca nam dokazuje, kako zanimiv je graški sejem za razstavljalce.

Atrakcija sejma je prvi razgrajeni del nove velike dvorane, katere osnovna površina bo zavzemala 10.000 kvadratnih metrov. V priležju bo posebna razstava obgradnja Stajerske, v prvem nadstropju bo mednarodna razstava, ki je s svojimi izdelki stekla, porcelana, keramike, jedilnega pribora in namiznih pogrnjov namenjena predvsem tujskemu prometu. Posebno pomembna in privlačna bo za obiskovalce zaradi svojega univerzalnega značaja. Najstarejši avstrijski velesejem — ustanovljen je bil 1906. leta — bo s to velestavbo, ki bo imela tudi kongresno dvorano, še posebno vabljiv.

Tudi pri letošnjem pomladanskem sejmu bo graški jugovzhodni sejem posredoval na tržišče za vzhodni in zahodni gospodarski blok. Od zastopanih držav pripada razen Jugoslavije 6 držav raznoimenemu gospodarskemu bloku.

Leta 1965 izvedena liberalizacija gospodarstva Jugoslavije je povzročila povečano trgovsko izmenjavo. Če so bili prej gospodarski stiki vezani na bilateralno trgovsko pogodbo, so dobila po liberalizaciji jugoslovanska podjetja popolnoma prosto dispozicijo. Posledica tega je, da se je trgovski promet med Jugoslavijo in Avstrijo večkrat povečal. Pred 15 leti sklenjen obojestranski sejemski kontingent, ki je znašal 32 milijonov šilingov, se je znatno povečal z direktnimi gospodarskimi stiki, kar je tudi razvidno iz trgovskih statistik.

Graški sejem je razdeljen po panogah. Mnoge posebnosti jih dvigajo nad podobne prireditve.

Samo pri graškem spomladanskem sejmu bo razstava železa, pri kateri bo zastopana celotna avstrijska težka industrija, pa tudi predelovalna in obdelovalna industrija železa. Zastopana bodo mnoga podjetja s svojimi eksponati kot VÖEST, Österreichisch-Alpine Montangesellschaft, Vogel & Noot, Schoeller-Bleckmann, tovarna strojev Andritz, Binder

& Co. ali Simmering — Graz — Pauker. V tej zvezi je zanimivo omeniti, da je podjetje Österreichisch-Alpine Montangesellschaft investiralo v preteklem letu 360 milijonov avstrijskih šilingov v svojo toplotnico v Donawitzu. Zaradi težav evropskih in tudi prekomorskih jeklarn bodo pri sejmu železa razstavljajoča podjetja lahko sklepala ustrezne poslovne transakcije.

Ze tri leta je v okviru sejma največji in najzanimivejši alpski gradbeni sejem, ki bo prikazoval v razstavnih dvoranah in drugih prostorih gradbene stroje, orodja, surovine ter tudi različne izdelke za stavbno obrt.

Gradbena panoga si obeta posebno od spomladanskega sejma dobre zaključke, ker smatra, da bo s 5% zvišanjem v gradbenem obsegu 1969. leto prav posebno uspešno leto za gradbeništvo. Ze samo za gradnjo avtostrad znaša proračun 1,5 milijarde avstrijskih šilingov. Od prevzema gradenj stanovanj v deželno pristojnost si obeta gradbeništvo večje uspehe.

Nadaljnji večji uspeh si obetamo od poljedelske razstave, kjer bodo prikazani najrazličnejši poljedelski stroji in orodja.

Posebna pozornost bo posvečena nekaterim panogam. Na letošnjem pomladanskem sejmu bo deležna razstava rjavega goveda posebne pozornosti, na jesenskem sejmu pa razstava svinj, ovac in koz.

Številne posebne razstave popestrijo sejemsko prireditev. Tu bodo upoštevane tiste gospodarske stroke, katere zaradi pomanjkanja prostora ne morejo svojih produktov stalno razstavljati.

Jugoslavija bo na pomladanskem sejmu v svojem največjem paviljonu v Avstriji zastopana s številnimi podjetji iz republik Slovenije in Hrvaške ter bo nudila bogato izbiro.

Kot edini sejem v Avstriji prikazuje graški jugovzhodni sejem v posebnem paviljonu veliko razstavo za otroke. Poleg velike razstave igrač razstavljamo periodično ekspozate, ki pritegnejo zanimanje vsakega otroka. Pri letošnjem pomladanskem sejmu bo posebna razstava otroških vozičkov; na jesenskem sejmu 1969 pa razstava otroških oblačil.

Bogata razstava ur, zlatega in srebrnega nakita ter kozmetičnih izdelkov bo še posebno zanimala jugoslovanske obiskovalce.

Največje avstrijsko podjetje za umetna gnojila in kemikalije bo priredilo posebno razstavo z naslovom: »Kemija je vsakomur potrebna.«

V posebnem paviljonu bodo razstavljani tekstilni izdelki, preproge, kot tudi

krznena in usnjena oblačila. Sezoni primerno bo na spomladanskem sejmu velika izbira usnjenih oblačil, na jesenskem pa krznenih.

Ob tem bodo prikazani modeli pri vsakodnevni modni reviji — vstop prost.

Največji gradbeni načrt graškega jugovzhodnega sejma — stroški znašajo 48 milijonov avstrijskih šilingov — je sedaj ureditev in izgradnja velikega paviljona z 20.000 kvadratnimi metri razstavnega prostora. Takrat bo tam skoncentrirana univerzalna ponudba za tujski promet in gospodinjstvo.

V največji evropski lesni dvorani s prostornino 8000 kvadratnih metrov, bodo razstavljani stroji za predelavo lesa in železa, hladilnice in ogrevalne naprave pa tudi material za instalacije in embalažni stroji.

V dveh paviljonih bo največja razstava alpskega pohištva, ki bo nudila poleg bogate izbire spalnic, dnevnih sob, jedilnic in kuhinj tudi zanimive tujske sobe za gostišča po ugodnih cenah. Prodajali jih bomo v zahodne kraje Avstrije, v Nemčijo in celo v Francijo.

V posebni razstavní dvorani bodo prikazala podjetja vseh evropskih držav najrazličnejša živila, nastadila in žgane pijače. V renesančnem dvorcu iz XIV. stoletja, ki se nahaja tudi na razstavnem prostoru, bo v stilno urejenih točlinicah internacionalna poskušnja vina

vseh prvovrstnih vin iz Avstrije, Jugoslavije, Madžarske, Francije in Italije.

V nekaterih drugih paviljonih bodo razstavljani pisarniški stroji in oprema, televizijski in radijski sprejemniki, muzikalni instrumenti, usnjena oblačila, obutev in podobno.

Graški jugovzhodni sejem se prištevata po vsesplošnem mnenju med najboljše prodajne sejme in tudi med najlepše v Avstriji.

Celotni sejemski prostor je ograjen, asfaltiran in adaptiran. Vsi tehnični pripomočki so na razpolago v razstavnih dvoranah, kot na razstavnih prostorih. Obsežen sejemski servis, kot so banka, pošta, zavod za posredovanje dela, potovalni biro, posredovanje rezervacij gledaliških vstopnic, številni buffeti in restavracije ter velik zabavni park s 50 delno novimi atrakcijami, nudi razstavljalcem nemoten in siguren razvoj sejemskih poslov, oziroma ugodno vpliva na prijetno bivanje na graškem sejmu.

Ob zaključku bi si dovolil še omeniti, da bo v času od 1. do 4. maja 1969, torej v času povečanega potniškega prometa jugoslovanskih državljanov — ker so ti dnevi v Jugoslaviji dela prosti — prvič gostovala istočasno z graškim sejmom Dunajska drsalna revija v stadionu Liebenau.

Stadion Liebenau je oddaljen od graškega sejma le

nekaj sto metrov, tako da lahko vključite v program sejma tudi obisk drsalne revije.

Predstave Dunajske drsalne revije bodo vsak večer od 19.30 do 22.30.

Tako lahko vključite v program po dopoldanskem nakupovanju v Gradcu in ogledu sejma opoldne ter popoldne še ogled Dunajske drsalne revije — to vse je zajeto v celotnem programu izleta na graški sejem.

Opozarjamo, da bodo v četrtek, 1. maja, in v soboto, 3. maja vsi paviljoni in razstavní prostori odprti do 20. ure, tako si lahko obiskovalci ogledujejo razstave tik do začetka predstave Dunajske drsalne revije.

Opozorili bi vas še, da lahko pripeljejo jugoslovanski avtobusi z obiskovalci sejma prav do sejemkega predprostora (Messeplatz), kjer se nahajajo glavni vhodi na sejem.

Pri tem lahko vodiči tudi menjajo denar, ker je pri glavnem vходу menjalnica in tam dobijo tudi vse nadaljnje informacije v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Takoj nato morajo avtobusi zapustiti sejemski predprostor (Messeplatz) in lahko parkirajo na novo urejenem parkirnem prostoru v C. v. Hötendorf-Strasse južno od vzhodnega kolodvora. Ta že znani parkirni prostor se nahaja med graškim sejmom in stadionom Liebenau, tako da lahko ostanejo avtobusi med obiskom sejma in ogledom drsalne revije na istem parkirnem prostoru.

II. abonentski večer, ki ga je pripravil »Haloški biser« iz Ptuja

Večer ob prižganih svečah, obloženih mizah in dobri volji

V soboto je bil v narodnem domu v Ptuj izredno uspel II. abonentski večer, ki ga je pripravilo za svoje abonente gostinsko podjetje »Haloški biser« iz Ptuja.

Ze pred vstopom v dvorano so dobili vsi abonenti in vabljeni gostje aperitiv in lepe rdeče nageljčke, ki so dali temu večeru svečano obeležje.

Vsekakor pa je bilo posebno doživetje tega večera — abonentska večerja ob prižganih svečah. Ko je zago-relo v dvorani nad 300 svečk in je bilo slišati le žvenket vilic, nožev in kozarcev, je bil to zares enkrat in ne-pozaben trenutek. Tega ne izjavljam zaradi tega, ker smo se abonenti tokrat izjemoma zastoj navederjali temveč zaradi vzdušja, v katerem smo pospravili obilico dobrih ter okusno pripravljenih jedil.

Zelo zabaven je bil tudi nagradni kviz v spoznavanju jedil in slaščic. Zal so se to-

krat ptujske gospodinje (moškim tega ne zamerimo) zelo slabo odrezale v znanju kulinarike, kar nam ponovno potrjuje, da je tudi kuhanje umetnost zase.

Vsi, ki smo imeli v ta namen oštevilčene nagradne kupone, smo, priznamo, precej nestrpno čakali na žrebanje vstopnic. In kako ne bi, saj so na odru čakale zelo lepe nagrade, med katerimi sta bila tudi dva električna štedilnika in kolo pory. K skupnemu številu 57 nagrad so prispevale naslednje delovne organizacije:

1. Električni štedilnik trgovsko podjetje »Panonija« Ptuj;
2. Električni štedilnik tovarna »Gorenje« Velenje;
3. Kolo pory trgovsko podjetje »Izbira« Ptuj;
4. Razne alkoholne pijače živilska industrija »Petovia« Ptuj;
5. Južno sadje Poljopromet Reka, poslovalnica Ptuj;
- 6.

Brivski aparat trgovsko podjetje »Merkur«, Ptuj; 7. Kamgarn za moško obleko TVI Majšperk; 8. Hranilni knjižici Kreditna banka Ptuj; 9. Pivo Pivovarna Laško; 10. Premog rudnik lignita Velenje; 11. Slatina zdravilišče Rogaška Slatina; 12. Ležalni stol »Alpos« Sentjur; 13. Kava in skodelice »Podravska« Koprivnica; 14. Buteljke »Slovenske gorice« Ptuj; 15. Darilne košarice »Panonija« Ptuj; 16. Tobačni izdelki tobačna tovarna Ljubljana, poslovalnica Ptuj; 17. Testenine »Intes« Maribor; 18. Moške srajce »Delta« Ptuj; 19. Sir »Mlekarna« Maribor; 20. Mesni izdelki »Perutnina« Ptuj; 21. Abonentski bloki »Haloški biser« Ptuj.

Gostinsko podjetje »Haloški biser« se zahvaljuje vsem podjetjem za bogata darila. Upam, da se lahko v imenu vseh abonentov javno zahvalimo »Haloškemu biseru« in navedenim podjetjem, ki so nas tokrat zares prijetno presenetila.

Za veselo in prijetno razpoloženje je poskrbel veliki zabavni orkester Svobode Ptuj pod vodstvom Antona HORVATA. J.S.

NOVOSTI IZ ŽENEVE

S svojimi modeli se je v Zenevi pokazala tudi ena največjih angleških tovarn avtomobilov VAUXHALL. Ta tovarna je podružnica narske dajatve, torej približno toliko kot Opel Kadet. Prihodnji nekaj za ljubitelje hitrosti BMW 2002. Tekst in slika: Jože Galun

koncerna General Motors. Predstavila je modele: VIVA, VIVA SL, VIVA 90, VIVA SL 90, VIVAESTATE CAR, VIKTOR 1600, VICTOR 2000, VIKTOR 3300, VIVA 1600, VIVA 1600 SL, CRESTA, CRESTA DE LUXE, VIS-KONT in VENTORA. Vozila so v marsičem podobna Opelom.

Odločil sem se za opis VIVE L, saj ta je najbolj primerna za naše razmere. Z oglatimi lučmi, pregledno karoserijo, s štirimi vrati daje videz komfortnega vozila. Prednji sedeži so ločeni, udobni, zadaj pa je klop. Če so prednji sedeži ponaknjeni nazaj, imajo potniki na zadnjih sedežih malo prostora. Vsi tipi imajo pogon na zadnja kolesa, zadnja prema je toga z vijačnimi vzmetmi. Spredaj so tudi vijačne vzmeti in trikotno obešena kolesa. Blazilci sunkov so hidravlični. Zavore ima bobnaste. Velikost karoserije: dolžina 410,4, širina 160 višina 134,9 cm.

Motor je 4-valjni, vrstni, vodno hlajen in ne preglašen. Prostornino ima 1159 klub. cm, premer batov 77,7 milimetrov in dvig batov 61 milimetrov. Kompresijsko razmerje 8,5:1 dokazuje, da lahko pričakujemo od motorja dolgo življenjsko dobo. Vivo lahko vozimo z navadnim bencinom. Motor doseže 57 KS/SAE pri 5400 obratih v minuti. Največji navor 9,2 mkg pa doseže pri 3000 obratih v minuti.

Električna napeljava je 12-voltna, izvor električnega toka pa daje pri novejših 400-watni alternator. Predstavnik te tovarne se na avto salonu zatrjevali, da vozilo z lahkoto doseže 140 km na uro. Pri tem pa porabi le 7,6–8,5 litra navadnega bencina. Rezervoar za gorivo drži 36,4 litra, v oljno korito pa gre 3 l olja.

V Ljubljani je zastopnik VAUXHALL Avto Tehna. VIVA L stane 1354 ameriških dolarjev, zraven pa še di-

Pisma uredništvu

Mladina v domačem kraju

Leskovec je majhen trg, sredi prijaznih haloških gričev. Najlepše je v jesenskem času, ko se čuje pesem klopčev in pesem trgačev ter vriski brentarjev. Meni je vedno drag, ker je moj domači kraj.

Prilike so me odvedle v svet, vendar se rada vracam nazaj tja, kjer mi je tekla zibel in ker stoji očetova hiša. Tu se srečam z ljudmi in prijatelji, ki jih poznam že iz otroških let. Ob vsakem srečanju obujamo spomine na dni, ki smo jih preživeli skupaj in ugotavljamo, kaj vse se je v času naše odsotnosti spremenilo. Ker smo še mladi, se naš pogovor vrta v glavnem okrog mladine. Razmere, v katerih živijo in delajo mladinci mojega domačega kraja, so vse prej kot dobre in lepe. Kraj je reven in zostal, industrije ali

večjega poselitva ni, zato je mladina prisiljena iskati si kruha drugod. Doma ostaja samo tisti, ki iz tega ali onega vzroka niso uspeli dobiti zaposlitve, ali pa so z dušo in srcem prirasli na ta kos haloške zemlje.

V dolini, kjer je središče leskovske krajevnne skupnosti, so šola, cerkev in gostilna, ki so že po tradiciji zbirališče vaškega prebivalstva. Predvsem šola je tista, ki vabi mladino, da se od časa do časa vendarle zbere in prispeva k temu, da kulturno življenje v našem kraju popolnoma ne zamre. Ker je mladina kljub težavam, s katerimi se bori, rada vesela, si priredi včasih mladinski ples v prostorih PGD Leskovec.

Ob tem v sproščenem razgovoru izražajo svoje želje in hotenja, ki niso takšne, da jih ne bi bilo mogoče uresničiti, vendar jih ne čujejo prava ušesa. Želijo si predvsem prostor, kjer bi se lahko zbirali in igrili. Zemljišče za igrišče je, vendar je za ureitev potrebnih precej finančnih sredstev, katerih pa krajevna skupnost nima na razpolago še za nujnejše potrebe kot je to. Tako si mladina krajša zimske večer s tem, da se pripravljajo in priredi kak recitacijski ali vesel večer. Koliko veselja imajo s takimi prireditvami, naj pove primer, da so mladinci tudi v do meter visokem snegu prihajali na vaje po pet kilometrov daleč in vadili ob razsvetljavi sveč po 3–4 ur, ker zaradi snežnih razmer ni bilo toka.

Od časa do časa vznemiri to mirno življenje na vasi dogodek, ki ni v ponos mladini in prebivalcem mojega kraja. Toda kdor pozna razmere in težave, s katerimi se bori ta mladina in naš vaščan, se nad tem ne bo zgražal, ampak se bo raje zamislil: »Zakaj je tako?« Revščina, zaostalost, socialni problemi, nepopolne družine, borba staršev za vsakdanji kruh, vse to vpliva, da je alkoholizem zelo razširjen. Kakšne posledice to prinaša, ni treba, da bi jih opisovala.

Velikokrat, ko pridem domov, si želim, da bi imela čudežno roko, ali poznala čarobno besedo, s katero bi pomagala vsem tem ljudem, predvsem pa mojim vrstnikom, da bi bilo njihovo življenje znanejšše in lepše kot je danes.

I. M.

Javna zahvala delovnemu kolektivu TP »Izbira« Ptuj

Dragi tovariši direktor in ostali člani delovnega kolektiva!

Moj besedni zaklad je preskromen, da bi vam se lahko v dovoljni meri zahvalil, dragi tovariši, za veliko dobroto, ki ste mi jo izkazali. Podarili ste mi novi invalidski voziček in mi ga 10. 4. 1969 dostavili na dom. Ko ste mi ga izročili, sem se od veselja in vznemirjenosti smejal in jok obnem, in dolgo potem so se mi še tresle roke od gi-

njenosti. Se dolgo sem z vami, ko ste odhajali, in v mislih želel, da bi bil dolgo srečni — predvsem zdravi. Niti ne zavedam dragi tovariši, koliko ste s tem dali. Zdi se mi, da znova zaživel, ko sem se koj po vašem odhodu peljal ob svojih njivah sem jih tako rad obdelal. Brez vašega vozička bi namreč še dalje priklele na mojo skromno posteljo, ker sem 100%-ni invalid obeh nog. Na svoji prvi nji z novim vozičkom premišljeval in vedno vzdihnil: »Oh, kako lepo bilo živeti, če bi bili vsi ljudje tako dobri, kot so člani lovnega kolektiva »Izbira« Sklenili so namreč, da bi stopili celo del svojih delnih prejemkov, če delavci sveta ne bi odobrili nabave tega vozička. V takem kolektivu je prav gotovo zelo lepo živeti in delati.

Zavedam se, da vam te brote ne bom mogel nič povrniti, saj ste mi razen vozička prinašali ob vsakem bisku še mnogo raznih brin. Skoda le, da ne morem videti v moje srce, da bi ga znali, kaj vse bi vam navedalo. Bodite pa prepričani, da vam bom za to delo broto hvaležnosti do konca svoje življenja.

Zelim in prosim, da bi mi še večkrat obiskali, da vam v znak hvaležnosti lahko vsaj stisnil roko.

Potrč Al.

Bišečki vrh štev.

pošta Trnovska vas

Tudi drugi vaščani Trnovske vasi se vam prav iz srca zahvaljujemo za to vaše humano dejanje.

OSANKARICA KROJI VRH

Slabo vreme je v nedeljo pokvarilo marsikatero športno srečanje. Nogometne Osankarice so v Zahodni nogometni ligi s temnim rezultatom premagale Celulozarja, ki je bil za prvo tami vodeči Dravi.

Ob koncu tekme sem spomnil besed trenerja našega moštva Luke Dabanoviča, ko je še pred prvenstvenimi trditelj, da bodo v Slov. Bistrici odločali o prvaku, in da bodo porazili obe vodeči ekipe, Dravo in Celulozarja. Nedeljo se je njegova napoved dokončno uresničila. Tako sedaj moštvo Drave ponovno vodi s petimi točkami prednosti pred Velenjem in Celulozarjem.

Tekma ni bila najbolj zanimiva, saj igralci obeh moštev zaradi slabega igrišča niso mogli prikazati, kaj znajo. Bistričani so zapravili zmago z večjo gol razliko svojo korist, saj so zamudili nekaj stoddostnih priložnosti. S to zmago pa so se povzpeli že na sedmo mesto v prihodnjem kolu gredo v prvenstvo Velenjčanom.

Sto let gasilstva na Slovenskem

Tudi v Trnovski vasi zelo staro gasilsko društvo

Vse kaže, da je tudi v ptujski občini gasilstvo zelo staro in da ima bogato tradicijo. To potrjujejo zelo stara gasilska društva tudi v najbolj oddaljenih krajih ptujske občine. Pred kratkim smo zvedeli v Trnovski vasi, da je njihovo društvo staro že 93 let. Ustanovili so ga le nekaj let po prvem slo-

Kmalu so uvideli, da je bilo v tedanjem gasilskem domu premalo prostora za gasilsko opremo in orodje. 1956. so se lotili nabiralne akcije, predvsem lesa in gradbenega materiala. 1959 jim je uspelo postaviti nov gasilski dom. Pri gradnji je poleg članov in domačinov pomagale tudi občinska gasilska zveza.

Gasilsko društvo v Trnovski vasi šteje 44 članov; 30 aktivnih, drugi so častni in podporni člani. Nima zadovoljivih dohodkov. S težavo si nabavlja najnujnejšo opremo. Zeli si več pomoči. Večjih požarov na srečo že tretje leto ni bilo na njegovem območju.

Društvo ima večje vaje štirikrat na leto. Ima tudi žensko desetino. Pripravljajo se na proslavo, predvsem na nastope ob praznovanju 100-letnice gasilstva na Slovenskem. Na proslavi bo sodelovala tudi ženska desetina.

ZR

Vinko Salamun, predsednik GD Trnovska vas

venskem gasilskem društvu v Metliki, ki slavi letos sto let obstoja.

Predsednik gasilskega društva v Trnovski vasi Vinko Salamun nam je povedal, da je dal pobudo za ustanovitev gasilskega društva v Trnovski vasi dr. Jože Muršec iz Biše. Kupil je ročno brizgalno. Vaščani so s prispevki sezidali manjši gasilski dom. Leta 1876 so društvo registrirali in živahno je začelo delovati. Leta 1932 je gasilsko društvo dobilo motorno brizgalno.

PTUJSKI GIMNAZIJCJI V BOJU

100. STOLETNIČI PTUJSKE GIMNAZIJE IN 30-LETNIČI KPJ

slavi ptujska gimnazija 10-letnico z vrsto prireditev in izdajo jubilejnega letnika. Ob tako pomembnem jubileju se spominjamo tudi na pomembne dogodke iz zgodovine ptujske gimnazije, ki so napredno politično gibanje med gimnazijsko mladino obema vojnama in na današnje gibanje med osvobodilnim bojem proti okupa-

cijskih gimnazijskih vrst. V letu 1929 je bil ustanovljen v ptujem okolju profesor Franjo Zgeč, knjižničar Ferdinand Zechner in profesor dr. Jože Potrč. Vsi so revolucionarno doživljali po odhodu s ptujske gimnazije, v katero so vstopili pred rojstvom prve Jugoslavije. Tudi jurist Janko Jureš iz Ptuja je veliko storil, da se je ideja socializma razširila med ptujskimi delavstvom, s socializmom pa ga je seznanil njegov oče v letih, ko je še hodil v ptujsko gimnazijo.

Franjo Zgeč je moral, ko je imel 18. leto, med prvo svetovno vojno, na rusko fronto. V ruskem vojnem ujetništvu je navzel revolucionarnega duha. Ze v jeseni 1918 se je vrnil v domačo vas Dornava, kjer je kmalu prebivalen in navdušeno govoril o socializmu. Leta 1920 je nadaljeval študij in po končani filozofski fakulteti vodil napredno gimnazijsko gibanje pod vplivom socialističnih idej v severnih Sloveniji.

Dr. Jože Potrč iz Janeževca v Slovenskih goricah je stopil v komunistično partijo na začetku leta 1924. Od leta dalje je bil idejni vodja revolucionarnega socialističnega gibanja v ptujem okolju.

Ferdinand Zechner je končal leta 1916 četrti razred gimnazije v Ptuj in se nato šel v Maribor trgovsko izobraziti. Ko ga je seznanil s komunizmom, se ni pojasnjeno. Verjetno je v Mariboru našel prve znake revolucionarnosti, se navdušil za idejo bratstva med narodi in v sebi marksistično izobraževal. Po šolanju se je vrnil v Ptuj službo knjižničarja, a ga je že okoli 1. 1926 huda tuberkuloza priklenila na dom, živel pa je še skoraj deset let. Ob njegovi bolniški postelji na domu v Trubarjevi ulici so se zbirali ptujski komunisti.

Na gimnaziji se je pričelo odvijati politično gibanje pod vplivom socialističnih idej v letu 1929/30. Tega leta je učila na gimnaziji prof. Marja Boršnik. Pod njenim vplivom so si dijaki sposojali in čitali knjige socialističnih pisnikov in knjižnici delavskega proletariata Svoboda.

V šolskem letu 1930/31 sta nastopila v zagovor revnim dijakom petošolca Dušan Kveder in Ivan Bratko. Ko so hoteli na gimnaziji, da bi dijaki dobili za telovadbo predraženo obutev in obleko, sta povabila dijakke k bojkotu telovadbe. V uporabo so zmagali. Nastopila sta tudi proti obveznemu obisku maše ob nedeljah. Zaradi revolucionarnega nastopa so Kvedra in Bratko izključili iz gimnazije. V šestem razredu sta hodila v celjsko gimnazijo, nato so ju spet sprejeli v sedmi razred ptujske gimnazije. V tem letu so pod vplivom Ivana Bratka ustanovili literarno društvo Otton Zupančič, ki je 13. de-

cembra 1932 uprizorilo v mestnem gledališču Cankarjeve Hlapec in pričel izdajati list Rast. List so tiskali po pouku dijaki Kveder, Centrih in Čuček kar v razredu na špirografu, urejeval pa ga je Bratko. Dijaki so hodili še naprej po knjige k Svobodi. To pa ni bilo po volji nekaterim profesorjem. Na ravnatelja dr. Komljanca so vplivali, da je dovolil v knjižnici delavskega društva le dijakom, ki so prečitali že vse knjige v šolski knjižnici. Med dijaki, ki so bili v tem času socialistično usmerjeni, moramo imenovati tudi Vlada Krivica.

Jeseni 1932 se je dijak Mirko Centrih seznanil pri Svobodi s komunistom Ivanom Spolenjakom, kovakiškim mojstrom z Brega pri Ptuj, ki je prav tedaj prišel iz ječe, kjer je zaradi komunistične propagande odsedel dve leti in pol. Mirko je Spolenjaka predsta-

vil še Ivanu Bratku. Pod vplivom navdušenega komuniste, sta Bratko in Centrih čitala marksistično literaturo. Knjige in revije, ki jih je širila KP, so našle pot še do drugih dijakov, do Dušana Kvedra, Toneta Znidariča, Ivana Potrča, Rudija Iles, Franceta Čučka, Marka Kuharja, Petra Kureža.

Na revolucionarno zavest dijakov so ugodno vplivali poleg prof. Marje Boršnikove še Franjo Zgeč, ki je na ptujski gimnaziji učil od leta 1931 do konca šolskega leta 1933/34, in še profesorji: Franc Onič, Anton Ingolič, dr. Stanko Cajnk, Ludvik Gabrovšek, Franc Mihelič in Anton Sifrer. Tudi ravnatelj dr. Josip Komljanec, ki je ravnateljeval od leta 1922 do 1933, ni ovrnil dijakov pri naprednih nastopih, če ga predpisi niso preveč obvezovali.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Na šoli Pohorskega odreda v Slov. Bistrici pester svobodni program

Pouk na osnovni šoli Pohorskega odreda v Slovenski Bistrici je v eni izmeni. Obiskujejo jo 1384 učencev. Z ravnateljem Marjanom Debelakom je stekla beseda o izvenšolski oziroma svobodni dejavnosti učencev na šoli.

Izredno veliko število učencev, prostora in kadrov omogočajo osnovni šoli Pohorskega odreda izredno aktivnost. Tako deluje na šoli cela vrsta krožkov: literarni, dramski, lutkovni, likovni, šahovski, čebelarški, ročnodelski, foto... Se bi jih lahko naštevati. Toda važneje je, da povemo, da se odvija delo v krožkih po programu in urniku.

Težko bi izdvojili najbolj delovne krožke, ker se lahko vsi pohvalijo s svojim delom. Dramski in literarni pripravljata programe za razne proslave. Razrednikom je odpadla ta skrb, ker je to delo prevzel ta krožek. Razen tega izdaja literarni krožek šolsko glasilo »Naša misel«, ki je že izšla v treh številkah. Likovni krožek prireja stalne in občasne razstave, prav tako foto krožek. Aktivni so tudi v krožku ročnega dela ali pa pravljicaarji na svojem krožku. Ne bi jih hoteli dalje naštevati, ker bi se lahko tistim, ki bi jih pozabili omeniti, zamerili.

— In kaj delajo, oziroma kakšna je naloga učiteljev na šoli v teh krožkih? smo zastavili vprašanje tovarišu ravnatelju.

V začetku so bili učitelji vodje krožkov, učili so učence, kako in kaj itd. Sedaj pa prehajamo na novo, bolj sodobno in bolj samopravno obliko dela. Učitelji so sedaj v glavnem le še mentorji, medtem ko krožke vodijo učenci sami. Tako jih privajamo na samostojnejše delo, sami pa čutijo, da lahko z

malo več volje tudi mnogo storijo. —b

Kdaj razglednica: Ptuj ponoči?

Ze koncem lanskega leta je Ptujčane in okoličane ter vse mimoidoče prijetno presenetil lepo osvetljen ptujski grad. Osvetljen v temni noči je videti še bolj mogočen. Reflektorji, ki ga razsvetljujejo z vseh strani, so dobro razmeščeni. Vidna so vsa pročelja in posebnosti gradu. V noči, ko je razsvetljen grad, je nanj in na mesto Ptuj zelo lep pogled. Posebno lep je pogled z desnega brega Drave. Podoba razsvetljenega gradu, ki bdi nad mestom, dopolnjujejo številne svetilke v mestu, predvsem pa popestrijo pogled svetilke ob dravskem robu parka ter visok in razsvetljen most. Zal je zaradi drage električne energije osvetljen le ob večjih praznikih ali po naročilu podjetij, ki slaviijo.

Osvetljen po prav gotovo privabil mnoge turiste, ki v nočnih urah drviijo skozi Ptuj. Se posebej po pomembno razsvetliti grad potem, ko bo speljana nova cesta Maribor—Zagreb mimo Ptuja. Razsvetljen grad bo opozoril turiste na zgodovinsko posebnost mesta. Ptujsko turistično društvo bo lahko naročilo eno razglednico več, to je Ptuj ponoči. Verjetno bi kdo drug, kje drugje tako priložnost že davno izkoristil za turistično propagando. Povsod v svetu so opazne razglednice: di note. Morda se bodo tudi v Ptuj sčasoma spomnili, da bi bilo dobro tudi to možnost izkoristiti. S pomočjo razglednic, Ptuj ponoči, bi prav tako vzbudili pozornost in zanimanje za mesto povsod po svetu. ZR

IVAN HREN

Jože Kerenčič, življenje heroja

(Nadaljevanje)

Teror okupatorja se je z dneva v dan večal, število aretacij vedno večje in mnogi so se zbalj za svoje življenje, postajali so pasivnejši do narodnoosvobodilnega gibanja ali pa so prešli v popolno sodelovanje z okupatorjem. V tem je bil pomemben še socialni moment. Z okupacijo se je spremenilo življenje viničarjev, ki so bili razočarani v stari Jugoslaviji nad rešitvijo njihovega načina življenja in ki so z okupacijo dobili vsaj v začetku najosnovnejše življenjske potrebe. Bili so taki, ki se glede na to začeli dopirati okupatorja.

Zato je bila nevarnost, da bi narodnoosvobodilno gibanje v severovzhodni Sloveniji oslabevalo ali celo zaostalo. Na pobudo Pokrajinskega komiteja OF v Mariboru je bila sklicana konferenca za severovzhodno Slovenijo pri Kerenčičevih v Jastrebcih.

Deževno jutro 1. novembra 1941 je naznanjalo mrzel jesenski dan. Družina Kerenčičevih v Jastrebcih je vedela, da bo pri njih ilegalni sestanek. Kerenčičeva mama je zakurila v kmečko lončeno peč v sobi, ki je bila namenjena za ta sestanek.

H Kerenčičevim so postopoma neopazno pričeli prihajati udeleženci in med njimi je v družbi z Beretom prišel tudi Jože Kerenčič. Za varnost in da nihče ne bi motil konference sta poskrbela Jožetova brata Franc in Ciril. Te konference so se udeležili: Rado Iršič, Mima Kovač, Vinko Megla, Jože Kerenčič, Stefan Kuhar, Slavica Zemljčič in Polde Berce. Konferenco je vodil Rado Iršič. Analizirali so politični položaj, ki je nastal po številnih aretacijah aktivistov tega območja. Soglasno so sklenili, da bodo vsi napeli vse svoje sile, da bi delovanje OF še razširili in izboljšali.

Nekaj dni po konferenci sta se na ormoškem bregu nad železniško postajo srečala Kerenčič in Kuhar. Kuhar je Kerenčiču nekaj naročil, nakar sta se hitro poslovila. To je bilo že v času, ko sta bivila kurirki Greta Rancinger in Sonja Oman že začeli izdajati.

Kerenčič in Kuhar sta se zadnjič srečala na sestanku v Gornji Radgoni v času, ko so bile vse zveze z Mariborom že prekinjene.

Sredi novembrske noči se je oglašil Kerenčič, kakor večkrat prej, pri zavedni Amaliji v Stročji vasi pri Ljutomeru. Tam se je preoblekel in takoj nadaljeval pot. Amalija ga je posvarila, naj pazi, ker ga okupator povsod išče. Na Kerenčičevem obrazu je zaigral smehljaj, ki je kmalu prešel v resen izraz in v še bolj odločne besede: Ne odneham, četudi padem... Saj bodo prišli za menoj drugi. Za svobodo in domovino ni težko umreti! Zal so se njegove besede uresničile. Kerenčič je bil ves predan KP in najhujši teror ni zlomil v njem ponosa, da

je zaveden Slovenec, ki je vse življenje živel za narod in mu želel pomagati v njegovi najtežji preizkušnji za svobodo.

Ker še vedno ni bilo zveze z Mariborom, so bili mnenja, da bi jo šla Boža iskat. Odločil se je Kuhar, da bo šel iskat zvezo, ker je bolj poznal ljudi kot Boža. Kuharja so v Mariboru aretirali, ker ga je na ulici pokazala gestapu Greta Rancinger. Na vzpostavitev zveze sta čakala Kerenčič in Boža pri Cirilu in Zori Spindler pri Mali Nedelji. Po štirnajst dnevnem čakanju se je Kerenčič odločil odpotovati skupaj z Božo v Pesnico, kjer bi Boži zamenjali obleko.

16. novembra sta se napotila v Pesnico. Skozi Maribor sta potovala ločeno in se šele v vlakcu Maribor—Šentilj zopet srečala. Kerenčič je Boži povedal, da je bral v Mariboru plakat, na katerem je bil zapisan kot ustreljen talec tudi Stefan Kuhar-Bojan. Skupaj sta prišla v Pesnico h Kerenčičevim, Boža prvič.

Naslednji dan so imeli Kerenčičevi v Pesnici gostilno zaprto in so bili vsi člani družine zbrani v sobi. Jože je pripovedoval, kje vse imajo zbrano in zakopano orožje.

Okrog poldneva je prišel h Kerenčičevim župan Fras in se srečal z Jožetom. Srečanje pa je Frasa presenetilo in je takoj odšel.

Jože pa je bil dobre volje ter je v sobi zbranim rekel: Dajmo, ni vrag, da ne bi malo zapeli. Dobro uro so peli in igrali. Jože je igral na violino, Boža je pela, Marica in Manica pa sta igrali na klavir in harmoniko. Jože je igral na violino v Pesnici prvič in zadnjič.

Veselo razpoloženje je zmotil občinski tajnik, ki je prišel povedat Kerenčičevemu stricu, da mora njegov nečak takoj k županu na občino. Stric je Jožetu to sporočil, ta pa je dejal:

»Menda mi hoče kaj povedati.«

»Ali ne bi bilo bolje, če ne bi šel, pojdi raje zadaj čez balkon v gozd!« mu je predlagal stric.

»Mislim, da ne bo nič hudega,« je odvrnil Jože. Šel je v sobo, da bi si oblekel plašč, ob povratku skozi sobo pa je rekel prisotnim: »Držite fige!« in je odšel.

(Dalje prihodnjič)

DOMISLICE

● Ce naj je možki rahločuten v nekaterih predelih svojega duha, tedaj je gotovo v ljubezni.

(Pascal)

● Za male duše ni nič tragično. Tragedij ne delajo dogodki ampak junaki.

(Arreat)

● Vsi imamo dovolj moči, da prenašamo nesreče drugih.

Rocheffoucauld)

Nova knjiga o Pluju – Oskar Hudales: Požar krvi

Pred nekaj dnevi je izšlo pri Pomurski založbi delo pred kratkim umrlega pisatelja Oskarja Hudalesa »Požar krvi«. Avtor je posvetil knjigo 1900-letnici Pluja in s tem dal lep delež k letošnjemu jubileju.

Na kratko zvemo za vsebino že na ovitku. Knjiga pripoveduje o panonskih Slovencih, njihovih bojih z okrutnimi Obri in verolomnimi Franki, ki se po porazu knezov Pribine in Koclja morajo umakniti pred Obri iz Blatograda v Ptuj. Roman se v glavnem dogaja v 9. stoletju. Vendar pa, ko knjigo preberemo, ugotovimo, da se Ptuj pojavi prvič šele v zadnjem poglavju pod naslovom »Tu ostanemo«, ki pomeni prehod od težkih časov k mirnejšemu obdobju. To pogloblje je v glavnem nekaka kronika patra Pavla, nekdanjega oholega langobardskega plemiča Kuna Vihinga, ki postane na koncu eden od učiteljev Slovencev. S pomočjo Kocljevih potomcev in nekdanjih upornikov proti Frankom ustvari trden zid slovenskega kmečkega prebivalstva, ki stoji tu na mrtvi straži, in njihov voditelj Ciril pravi: »Do tod smo se umaknili iz Spodnje Panonije. Od tod pa se ne umaknemo niti za ped več. Tu bomo ostali. Moja in mojih potomcev dolžnost pa naj bo, da bodo uresničevali naš sklep do poznih vekov.«

Poglejmo še, kaj piše pater Pavel o Ptuj:

»Poetovio je star, prastar kraj. Pravijo, da so ga Rimljani že v letih pred rojstvom našega gospoda Jezusa Kristusa ustanovili. Tu da je – tako pravijo in tako sem tudi bral v starem rokopisu v Salzburgu – bilo obsežno mesto s ponosnimi palačami in templji, v katerih so rimski vojaki, kate-

rih je tu zelo mnogo bilo, svoje malike po božje častili. Morda ni vse res, kar se danes, v letu gospodovem devetsto drugem, še vedno o tem mogočem mestu pripoveduje. Toda jaz sem sam videl tu nekatere ostanke, ki marsikaj potrjujejo, kar je o tem starem mestu povedano bilo.

Kako dolgo je rimski Poetovio cvetel, ne bi povedati znal, ampak stari zapiski, ki sem jih tudi v salzburških samostanih našel in prebral, pravijo, da je Poetovio moral že pred kakimi petimi stoletji hude čase pretrpeti. Modrosti našega Gospoda se je zdelo primerno, da so se globoko iz vzhodnih krajev divja ljudstva iz rodu Hunov privabila. Strašno so po tukajšnjih panonskih krajih pustošila in baže tudi ponosni rimski Poetovio razrušila. Prišli pa so še vzhodni Goti, Gepidi, maši predniki Germani in Langobardi. Ko so se Langobardi v Italijo umaknili, so za seboj še lastna lesena bivališča zažgali. Kar vojne in ropanja niso uničila, je smrt s pomočjo lakote in kuge pobrala. Ni zaman zapisal Johannes iz Efeza: »Slovani so v deželi proste roke imeli, naselili so jo in se širili... in glej, do današnjega dne tu v nekdanjih rimskih provincinah stanujejo in brez skrbi in v strahu sedijo.«

Johanes je te besede leta Gospodovega petsto štiriinosemdesetega napisal. Slovani pa so se gori do Pustertala naselili. Zdaj so tam že redki. Pač pa so tu v bližini Poetovia ostali in še daleč po krajih Spodnje Panonije, čeprav so jih navali Ogrov dokaj razredčili. Udomačili so se, saj že dve stoletji kmetujejo, živino redijo in vinsko trto gojijo. Zlasti v okolici Poetovia znajo kaj dobro vino pridelati.

E. J.

Kaznovani raje plačajo kot »odsedijo«

Poleg redne dejavnosti je postaja ptujske milice sodelovala z ostalimi organi v občini in izven nje na področjih, ki zadevajo sodelovanje organov javne varnosti in teh organov. Opravili so 1735 raznih preverb in obvestil za organe izven službe javne varnosti. Za izvršitev izvršljivih sodnih in upravnih odločb so opravili 16 asistenc.

Po tiralici zasledovanih so aretirali 36 oseb; med njimi tri obsojence – pobegle iz KPD, dva vojaška begunca ter 31 drugih. Nadalje so zasledovali in izsledili 11 otrok, pobeglih od doma ter osem otrok in mladoletnikov, pobeglih iz vzgojnega doma ali vzgojno poglobljenevalnega doma.

Po odredbi sodišč so priveli 72 oseb, sodnikom za prekrške 161 in ostalim upravnim organom 36 oseb. V 387 primerih so samo ukrepali po odredbi za privredbo na izvrševanje upravne kazni in spremenjene iz denarne v zaporno. Večina kaznovanih po intervenciji plača denarno kazen, vendar morajo nekatere iskati tudi po trikrat in več. ZR

Naša pisma

Draga Alenka! Oglašam se Ti prvič in mislim, da moje pismo ne bo romalo v koš. Zelo vesela bom, če ga bom zagledala med drugimi. Lep pozdrav!
Brigita Vtič, Stoperce

HOČEMO MIR IN SODELOVANJE MED NARODI!

Ni dolgo, odkar je divjala druga svetovna vojna. Nas otrok takrat še ni bilo na svetu. Starši nam pripovedujejo, kako grda in strašna je vojna. Sovražimo vojno. Mi mladi ljubimo domovino in hočemo mir, da bo vsem ljudem dobro.

Mnogo naših rojakov odhaja v tujino, da si kaj zaslužijo. Nekateri mislijo, da se v tujini gedi med, vendar ni vse tako medeno. Domovina je le domovina, čeprav ni tako bogata in razvita. Mi mladi vemo, da je Jugoslavija najlepša dežela od Triglava do Jadranskega morja. Obiskujejo jo razni turisti iz vseh koncev sveta.

Ljudje bi se morali med seboj ljubiti in ne sovražiti in podcenjevati. Tovariši Tito vedno poudarja, da nas bo bratstvo med narodi privelo k sreči in blagostanju.

Mi mladi hočemo mir na svetu in svobodo!

Tvoje pismo, Brigita, čeprav prvo, je polno resnih in pametnih misli. Z vsako besedo, ki si jo napisala, soglašamo vsi uveljavljeni in zavedni državljani. Le tako bosta med nami sreča in mir.

Se kaj napiši in pošli!

POMLADANSKA

Poslovila se je starka Zima, prihitela je pomlad in prinesla mnogo cvetja preko gor in trat. Vse trobentice vesele so zatrobile čez gore, da pomlad je tukaj že. Kukavica priletela, vijolice se razcvetela in sinčica zapela. Po vseh hribih in dolinah topli veter piha, bele zvončike maje, moje pesem poje.

Marija Zerak, Zetale

Tudi ti, Marija, si drobna ka, ki si nam zapela o po Lepo znaš, še poj!

Alenka! Spet sem prišla, kulico in napisal pesmico, sama mi je priletela v glas sem v domačem hlevu zag zapuščeno lastovičje. Prosim, natisni jo, če moreš zdravljam te tvoj zvesti p Ivan Šk Vi

VRNI SE, LASTOVKA

Lastovica v našem hlevu si je lani dom izbrala in si malo gnezdo pozidala. Jeseni je na jug zletela, da bi zimo preživela. Zdaj je že pomlad, a lastovke še ni nazaj v rodni kraj.

Vsak dan jo čakam. Hlevska vrata odpiram, se na gnezdo oziram in mislim: »O, da bi že prišla moja lastovička!« Hura! Trikrat hura za mo zvestega pesnika, za nje lastovičko in vse njegove smice!

Draga Alenka! Prosim te, javi to moje pesmico, ker zelo vesela. Lepo te pozdrav tvoja zvesta bralka

Nada Br Lancova vas pri Va

LASTOVKA

Iz daljave slišim glas, lastovica cvrči, pozdravlja nas. Jeseni je zletela v daljini, tuji kraj in srčno si nazaj želela. Mrzla zima proč je šla, vrnila se bo lastovka, ki v toplih krajih je bila. Vesela bo spet lastovka, ker bo v domači kraj prišla in tu zvalila jajčeca.

Se se mi oglašaj, Nadica, pesmica o lastovki se ti je dobro posrečila. Opazuj pis svet, zamisli se in spet naj kar ti bo reklo srce!

Alenka

NAŠA POMOČ ŽE V AKCIJI.

Se preden smo objavili sklep uredništva, da uvede v Tedniku novo rubriko pod gornjim naslovom, smo že prejeli pismo, v katerem nas Martin Bec iz Hlaponec pri Polensaku prosi za pomoč v naslednji zadevi:

Martin Bec piše: »30. marca sem se vračal pozno zvečer proti domu, ko sem pred zadnjo hišo v Rotmanu slišal neko razgrajanje iz Juršinec. Po cesti prihajajočim sem se umaknil na bližnje dvorišče, ko pa so odšli mimo sem nadaljeval svojo pot. Toda komaj sem napravil nekaj korakov, se je pripeljal

za menoj Alojz Kokol iz Hlaponec ter me surovo ozmerjal z besedami, ki jih ne morem ponoviti. Zmerjanje je nadaljeval skozi Polensak do Hlaponec.

Vprašujem, kaj bodo storili organi javne varnosti, da bi bili državljani varni pred napadi in da bodo svobodno hodili po svoji svobodni zemlji?«

Vprašanje Martina Beca je naslovljeno na organe javne varnosti za območje Juršinec. Te prosimo, da nam posredujejo odgovor Martinu Becu.

Uredništvo

PO NESREČI JE POBEGNIL

V soboto se je pripetila pri Ormožu huda prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila z nemško registracijo se je pripeljal iz Središča proti Ormožu. Od zadaj se je zaletel v 25-letnega kolesarja Franca SALO. Z moč-

nim sunkom ga je zbil po cestišču, kjer je obležal hudo poškodovan. Pripeljali so ga v ptujsko bolnišnico. Voznik avtomobila je po nesreči pobegnil, vendar ga je patrila milice še istega dne izsledila in prepoznala v njem 47-letnega Marka JAMBRAKA iz Drenove, začasno zaposlenega v Zahodni Nemčiji.

J. S.

Lizika in Andrej Klinar

je doma na ugledni kmetiji. Andrej je prijeten sobesednik, ki zna veliko povedati o svojem smučanju ter o trenutkih, ko drvi s hitrostjo 160 km na uro po strmini in jo vedno srečno izvozi.

Mlademu paru želimo mnogo sreče!

ŠOLA ZA KMETE KONČANA

V prejšnjem tednu se je končala v bistriški občini šola za kmete. Ta je imela dva oddelka, in sicer enega v Makolah in enega v Slovenski Bistrici. V vsakem je bilo nad devetnajst slušateljev.

Ob koncu predavanja so bili tudi izpiti. Izpite v Slovenski Bistrici je uspešno končalo vseh enaindvajset slušateljev, kolikor se jih je prijavilo. Nekateri namreč niso smatrali za

potrebno delati izpit. V Makolah pa so prav tako vsi prijavljeni uspešno prestali to izkušnjo. Tam je končalo še devetnajst slušateljev.

Iz razgovora s slušatelji lahko sklepamo, da so bili s predavanji izredno zadovoljni. Dobili so znanje, ki jim bo vsakdanjem delu koristilo. To so si tudi najbolj želeli. Edina pripomba je bila na to, koliko nairpan urnik, tako da je ostalo premalo časa za utjevanje snovi.

Podobne šole so potrebne tudi drugje.

Med prehitovanjem se je zaletel v nasproti vozeči avto

Preteklo nedeljo je bila na Mariborski cesti huda prometna nesreča. Drago Mihelič iz Ptuj, Cankarjeva ulica, je ob 13.30 uri vozil osební avto 750, last Hilde Breznica iz Mariborske ceste proti Hajdini. V trenutku, ko je prehitaval neznano vozilo, se je zaletel v nasproti vozeči osební avto VW, ki je pripeljal pravilno po desni strani ceste. Omenjeni avto je vozil Anton Zajšek iz Ptuj, Milska cesta 15 a. V VW so bili poleg voznika poškodovani še trije Brodnjakovi otroci, iz Hajdoš od katerih eden ostal v bolnišnici. V fiku sta bila lažje poškodovana voznik Drago Mihelič in sopotnik Ivan Oso iz Ptuj. Skode na fiku je za okoli 400.000 starih dinarjev, na VW pa 450.000 starih dinarjev.

Središče je praznovalo svoj 15. krajevni praznik

„Naš ponos in naša bolečina“

Topli žarki toliko željenega pričakovanega pomladnega sonca so prejšnji petek že našegodaj božali Središče ob pravi, ki je praznovalo ta dan svoj 15. krajevni praznik. V petru so plapolale številne zastave na hišah ob glavni cesti in oznanjale, da pomeni 11. april za Središče in njegovo okolico praznik, ki je posvečen njihovim 70 padlim žrtvam, deležencem NOB, interniranem, skratka bogat praznik naše revolucije, ki ji je Središče s svojo okolico pripredalo bogat in krvav delež. Središčani so ta po vrsti že 15. praznik pripravili zelo vestno in marljivo ter so k svečanemu praznovanju prispevale

petek zjutraj ob prihodu v Središče ob pogledu na množico domačinov in gostov, ki so se pričeli okrog 9. ure zbirati ob spomeniku talcev, kjer je bila komemorativna svečanost, je bil, da zjajo Središčani praznovati svoj praznik v pravem pomenu besede. Kljub neugodnim vremenskim razmeram v zadnjem obdobju, ki so precej zavlekle prva spomladanska kmečka opravila in povzročile časovno delovno stisko, v Središču ta dan niso opazili nobenega sicer vsakodnevnega delovnega utripa. Tudi kmetje so za ta dan odložili svoje nakopičene delovne obveznosti in se vključili v praznovanje, posvečeno

in s krvjo, plačana s krvjo vaših dragih, vaših najbližjih. Izredno smo jim hvaležni za vse, kar so nam dali, kar so nam priborili. Vam, dragi svoji, pa naj celi rane zavest, da je njihovo seme bogato obrodilo, da niso ne živeli in ne umrli zaman.“

Nasvečanosti ob spomeniku so v programu sodelovali tudi središki ter obreški gasilci in godba na pihala iz Središča.

Po komemorativni svečanosti ob spomeniku talcev je bilav kino dvorani svečana seja, na kateri so spregovorili številnim domačinom in gostom predsednik SO Ormož Franc Novak, sekretar občinskega komiteja ZK Ormož Kruno Novak, podpredsednik KO SZDL Središče Slavko Kačičnik, predstavnik srediških šolarjev Slavko Mlinarič in drugi. O pomenu 15. krajevnega praznika in o njegovi vsebini je v zelo jedrnatih, zanosnih in živih besedah, ki so utišale sleherni nemir v dvorani, spregovoril tudi predsednik KO SZDL Središče Edvard Pajek, ki je med drugim dejal, da so se Središčani tudi v najtežjih trenutkih naše zgodovine ne samo z besedo, temveč z živo in neuklonjeno voljo zoperstavili nasilju ter izkoriščanju in v izredno težkih pogojih položili na žrtvenik domovine svojih 70 padlih žrtev, ki so danes „naš ponos in naša bolečina“.

Predsednik občinske skupščine Ormož Franc Novak je v svojem pozdravnem nagovoru poudaril, da so lahko Središčani ob svojem 15. krajevnem prazniku ponosni na dosežene uspehe na ekonomskem in kulturnem področju in da bodo v tej smeri prav gotovo tudi v bodoče cenili svoje padle domačine in na njihovi krvi in darovanih življenjih gradili srečnejši juturni dan.

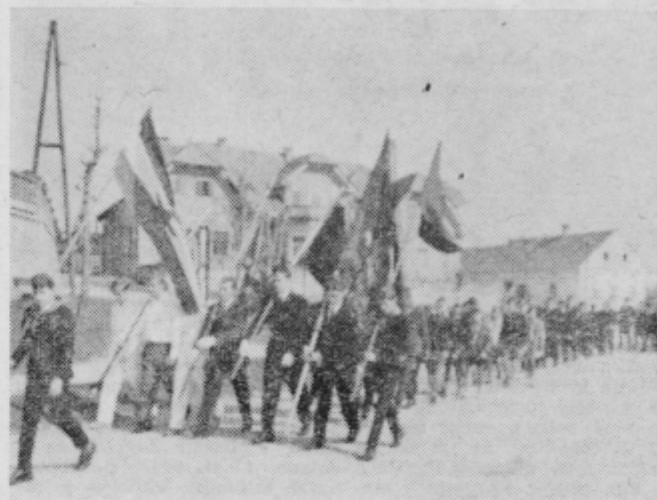
Kruno Novak, dipl. oec., ki je pozdravil Središčane v imenu družbeno političnih organizacij ormoške občine, je ocenil praznik Središča toliko bolj pomemben, ker sovpada z nekaterimi gospodarskimi in političnimi pozivnimi premiki v naši družbi, ki imajo svoje kalle v tistih težkih trenutkih, ko je uklopator prizadejal tudi temu kraju zelo hud udarec. V nabito polni dvorani so se na svečani seji zbrali poleg domačinov tudi Vlado Ožbolt, predsednik občinske konference SZDL Ormož, predsednik občinskega sindikalnega sveta Lojze Balažič ter drugi predstavniki gospodarskega in političnega življenja ormoške občine.

Po svečani seji je bil sprejem za preživele borce NOB, bivše internirance in vojne sirote. Te je pozdravil Slavko Kačičnik, podpredsednik KO SZDL, za sprejem in pogostitev pa se je v imenu udeleževcev tega sprejema zahvalil Ivan Zidarič, ravnatelj osnovne šole Središče, ki je bil tudi sam med tistimi, ki so občutili grozote nacističnega taborišča v Mauthausenu.

Popoldne ob 14. uri je bil v kino dvorani sprejem za vse nad 70 let stare občane iz tega

žev, ki jih nosijo na svojih ramenih, tisti mladostni zanos in besede, ki so naslovljene na sedanjo mlado generacijo: „Bili smo mladi, leta so nam pustila svoj pečat in sedaj v jeseni življenja listamo po svoji knjigi spominov, med katerimi je med drugim zapisano tudi tole: Gradite na naših temeljih, bodite srečni in svobodni!“

K svečani proslavi krajevnega praznika je prispevalo svoj delež tudi avto moto društvo,

Slavnostna povorka je krenila od spomenika talcev proti kino dvorani, kjer je bila svečana seja.

delež in nosilca ter čuvaja slovenske kmečke družine, ki so rodile sinove — borce, generacijo, ki je očevala in prevzela pridobitve naše velike revolucije. Ker sem se tudi sam pomešal med sive glave in razbrzdane obraze, na katerih so pustili sledove, borbe, veselja, razočaranja in radosti, sem dobil ob tem občutek, da še vedno veje iz njihovih sedmih in več življenjskih kri-

ki je organiziralo ta dan nad vse zanimivo tekmovanje mopeidov, ki so se pomerili v spretnostnih poljevih dirkah. Zmagal je Branko Filipič, sledila pa sta mu Matko Kukovec in Dušan Haložan. Vsi trije so dobili denarne nagrade.

Središčani so za ta dan pripravili tudi izredno zanimivo in skrbno pripravljeno razstavo krajevnih dejavnosti, ki je (Konec na 10. strani)

Pri spomeniku padlih talcev je spregovoril o pomenu krajevnega praznika Tonček Marčec, predsednik KO ZZB Središče.

svoj delež vse krajevnega organizacije ter društva. Ne bomo se spuščali v gospodarski na predek Središča, čeprav bi bil ta prikaz verjetno zanimiv, povemo lahko le to, da je na tem območju po številu članstva najmočnejša organizacija SZDL v ormoški občini ter, da so tu še druga društva, družbeno politične in delovne organizacije, ki dajejo temu območju gospodarski in kulturni utrip.

Na predvečer praznika je bila v kino dvorani kot uvod v praznovanje svečana akademija z bogatim programom, ki so se je udeležili številni domačini.

Prvi vtis, ki sem ga dobil v

padlim žrtvam in doseženim zmagam ter delovnim uspehom od osvoboditve do danes.

Na komemorativni svečanosti ob spomeniku je spregovoril o pomenu praznika in kratki zgodovini središča predsednik KO ZZB Središče Tonček Marčec. V imenu šolarjev osnovne šole Središče pa je izrekel svojem padlim žrtvam iskreno dobrodošlico Stojan Celin, ki je med drugim dejal: „Četrto stoletja nas loči od druge svetovne vojne, vendar rane, ki jih je povzročila, še vedno bolijo in krvave. Nam mladim sije danes sonce svobode in lepo nam je. Zavedamo se, da je naša sončna mladost plačana z žrtvami

Edvard Pajek, predsednik KO SZDL Središče je v svojih zanosnih besedah poudaril, da je praznik Središča — „Naš ponos in bolečina naša“.

»Naš ponos in naša bolečina«

(Nadaljevanje z 9. strani) da pošljejo svoje prispevke tudi v našo stalno rubriko pod naslovom »Naša pisma«. Uredni organizacije, obrtniki sadjarji, ca Alenka in bralci jih bodo

Na razstavi krajevnih dejavnosti je bila zelo skrbno pripravljena tudi razstava sobnih cvetic.

lovci, ribiči, šolarji, žene-gospodinje in dekleta. Zelo skrbno je bila pripravljena tudi razstava sobnih cvetic ter revij in časnikov, ki jih berejo občani tega območja. Razstava je bila prikaz življenja v malem, prikaz napredka in ustvarjalnosti, ki teži k novemu, boljšemu in lepšemu.

Središki šolarji so izdali ob krajevnem prazniku vsebinsko zelo bogato glasilo »Naša pom-

prav gotovo vesel.

Uradnemu in svečanemu delu proslave krajevnega praznika je sledila v domu Partizana zabava s plesom. Zavrtelo se je mlado in staro. Ob poskočnih vižah ansambla »Zibrat« je bilo praznovanje središkega krajevnega praznika zaključeno verjetno ne samo z mojo temveč tudi z marsikatero drugo oceno, da so Središčani praznovali tokrat zares svečano, v

Nad 70 let stari občani na sprejemu in pogostitvi.

lad-. Iz prispevkov, objavljenih v tem glasilu lahko vidimo, da imajo v središki šoli dovolj talentiranih mladih ustvarjalcev in poetov, ki jim priporočamo, znamenju spomina na svoje padle talce, v znamenju doseženega napredka in novih načrtov za lepši in srečnejši jutrišnji dan.

J. Slodnjak

Pretrsljiva zgodba Marije Kačičnik iz Središča, ki ji je vihra II. svetovne vojne vzela očeta in mater

Zadnji klici in jok Marijine ter Stankine mame

Mnoge žalostne in pretresljive zgodbe je napisala vihra pretekle svetovne vojne, mnogo dragocenih življenj je izkervavalo na žrtveniku sredi gozdov, polj in taborišč in tisoče nedolžnih otrok je na glas zajokalo, ko so jih fašisti iztrgali od prsi njihovih mater... Da mnogo takih in podobnih zgodb smo že napisali, slišali ali prebrali v knjigah spominov, še več pa je takih, ki jih nismo odkrili morda zaradi skromnosti in bolečine prizadetih in mnogokrat tudi zato, ker mrtvi v grobovih ne morejo govoriti.

Marija KAČIČNIK, učiteljica iz Središča (roj. 1933, deklinski priimek Jurjašević) je bila v času druge svetovne vojne ena izmed tistih nedolžnih otroških žrtev — vojnih sirot, ki so izgubile očeta in mater. Njeno pretresljivo življenjsko zgodbo sem zvedel prejšnji petek v Središču na sprejemu, ki ga je pripravila KO SZDL za svojce padlih žrtev, vojne sirote in preživle internirance v koncentracijskih taboriščih.

V času, ko je podivjani okupator zasedel naše kraje, je bila Marija stara komaj devet let. V svoji otroški domišljiji še ni mogla dojeti, kaj pomenijo streljane partizanskih pušk in kaj hočejo sovražni vojaki, ki so prišli v naše kraje. Njen oče je bil takrat občinski tajnik, ki se je kot rodoljub takoj vključil v napredno gibanje. Nemcem je postal nevaren ter so ga januarja leta 1942 zaprli v pujske zapore, od tu pa je bil premeščen v Maribor, kjer so ga 11. aprila 1942 ustrelili. Na dan njegove usmrtnice ga je šla obiskati žena — Marijina mama. Ko je prišla v Maribor in zvedela zločinsko novico, je onemela od groze. Prišla je domov v Središče in z jokajočim glasom povedala novico tudi hčerka Mariji in

Stanki. Očetova smrt je pomenila zanje nezaceljivo rano.

Toda komaj so jim na licih usahnile solze za ubitim očetom, je usoda znova posegla v njihov dom in že tako skaljeno družinsko srečo.

Marija Kačičnik

6. avgusta 1942 so Nemci oba otroke in mater izselili v celjsko taborišče. Tu so bile po večini matere z otroki vseh starosti, od tistih, ki so komaj prikokali na svet, pa vse do starejših otrok, ki so v svojih srcih in duši že začutili vse grozote vojne in fašističnega nasilja. Nekega dne so vse internirance, starejše od 18 let, spravili na dvorišče, da bi jih odpeljali v Auschwitz. To se je tudi zgodilo. Marija se tega trenutka živo spominja. Z mlajšo sestro, ki je bila takrat stara komaj sedem let, sta slišali strahotne krike mater, ki so jim trgali iz rok njihove otroke. Stali sta pri oknu in zagledali svojo mater, ki ju je z glasnim jokom klicala in mahala z rokami. Tovornjaki so jih odpeljali..., daleč, od koder so se le redki izmed njih vrnili nazaj k svojim. Marijina in Stankina mama je bila

med tistimi, ki niso preželi li grozot taborišča. Novebra istega leta je umrla in zapustila v krempljih fašistov svoje najdražje — Marijo in Stanko, ki ne bomo nikoli pozabili mamine zadnjega klica in joka, s katerim se je za vedno poslovila od njiju.

Marija in Stanka sta bila iz Celja prepeljana v razno otroška taborišča v Nemčiji. Tu so jih »prevzgažali«, ki Turki mlade janičarje. materinem jeziku se niso smeli pogovarjati. Otroci so bili večkrat lačni kot siti. Taborišču na Bavarskem so morali tudi otroci delati na poljih ter v gozdovih nabirati borovnice. To so bili grozna leta, grozna mladost, ko so bila nedolžna otroška srca, prepotrebna materinski ljubezni in družinske toplote prepuščena surovosti nacističnih »vzgojiteljev«.

Toda prišlo je leto 1945. Konec druge svetovne vojne. Prišli so Angleži in jih osvobodili. Transport za Jugoslavijo in domovino, porušena, požgana, prepojena s krvjo jih je sprejela kot otroke, sinove in hčere svojih prihodnosti. Marija in Stanka sta imeli kljub vsemu to srečo, da sta jima ostala še živa stari oče in stara mama, ki sta jima poskušali nadomestiti očeta in mater.

To je Marijina in Stankina zgodba. Resnična, boleča in pretresljiva. Marija mi jo je pripovedovala na sprejemu v kinodvorani. Med pripovedovanjem je mnogokrat stalo za njo zadržala solze, ki so ji silile v oči. Večkrat se je nepremično zazrla nekam v prazno. Dobil sem občutek, kot da gleda tisti tretji tovornjak, s katerim so jo odpeljali njeno mamo in kot da posluša njen jok in klice, ki so se ji globoko krezali v otroško dušo in pustili v njej neizbrisen pečat vojne in nasilja.

J.S.

Pisma uredništvu

NE IGRAJMO SE »SLEPE MIŠI«

S pismom markovskega Partizana (Tednik št. 13 z dne 3. 4. 1969), smo le ujeli skupno stališče in se premaknili s kuranti z »blatnih vaških cest« v Ptuj. Čisto pobotano z resnico in prakso življenja pa tudi Partizanovo pismo žal še ni. Še vedno se gremo »slepe miše«.

Markovski Partizan se krčevito brani, da bi koranti kdaj šli iz občine oziroma iz Ptuja, na primer na pustni torek v Maribor, če bi bili povabljeni, češ da morajo tega dne doma obupati tradicijo. Soglašava. Ampak z doslednostjo markovskih stališč bo v tem primeru bolj slabo. Če jih prav razumeva dovolj korantom nastopati približno dvakrat na leto: na mastno nedeljo na kurantovanju v Ptuj in na pustni torek doma »na blatnih vaških cestah« in eventualno še (glede na pismo prvega pisca) na folklornih prireditvah in tekmovanjih. Prav.

Ja, kaj pa taka reč, kot je bila na primer prireditve Gorenja Velenja pred tedni v Ptuj, ko so po radu pozvali korante v tekmo, kdo bo prvi prišel v dvorano? In koranti so prišli. Kaj je kdo, ki bi korantu lahko prepovedal tako udeležbo? In zakaj bi jo prepovedal, če ljudem napravi veselje?

Na podlagi kakšnega »zakona« ali »odloka« bi markovski Partizan prepovedal korantom

udeležiti se prireditev, uradnih in dostojnih, na katere jih povabijo? Težko bo kaj takega prepovedati. Zato nima smisla, da se igramo »slepe miše«. Korant bo najbrž šel na primerne prireditve, če ga bodo vabili in v tem zanesljivo ne bo nič slabega, pa četudi bi ga povabili v Maribor.

Če pa misli korantu markovski Partizan to prepovedati, naj mu prepove vse ali nič.

Franc in Vitko Forstnerič

IZREKI

● Nihče se ne more predati dvenajst ljubeznima. (Zakoni ljubezni XII. stol.)

● Ljubezen mora nuditi samo sebe. Kdor išče v njej kaj drugega, ni vreden, da ga kdo ljubi.

(Th. Gauthier)

● Sramežljivost ima svojo lažnivost, poljub svojo nedolžnost.

(Mirabeau)

Grde otroške navade

Naš Mišo še vedno sesa palec. Tonka ima že 12 let, po-
v kotu in grize nohte! Le kako bi odvadili otro-
te grdi navad? spra-
jejo starši.
Med grde navade prište-
mo sesanje prsta, grizenje
nohtov, samozadovoljevanje,
grada pa še jih je mnogo
drugi...

Starši žele na tak ali druga-
čin odvaditi otroke teh na-
vad. Morda jim v nekaterih
primerih uspe, največkrat
pa ta navada izgine, pojavi
se še druga...

Pri vseh primerih grdi-
navad se moramo zavedati,
da so to le simptomi raznih
bitvenih motenj!

Ritmični gibi pri raznih
navadah otroka potolajajo,
nekateri mu postanejo zelo
prijetni, drugi pa ga spomi-
njajo na detinska leta. Te
navade se navadno manife-
stirajo ob žalosti, osamljeno-
sti ali bolezni. Mnoge star-
še predvsem vznemirja pri
otroku »sesanje palca«. V
največ primerih otrok sesa
prsti tega, ker nekaj po-
greša. — Sesanje palca ime-
nujemo tudi — nadaljevanje
dojenčkove dejavnosti. Ma-
tere vedo, da začne otrok se-
sati prst drug predmet ali pa
zabava dudo. Vendar pogo-
no prav v tem obdobju po-
stanejo otroku premalo po-
tutnosti. Otrok je prehitro
odstavljen in ničesar ne do-
bi v zamenjavo; torej pogre-
ša nekaj, kar je zanj zelo
važno. Največkrat da mati
otroku nekaj barvastih kock,
in s tem naj se igra ves po-
pol dne, da bo ona lahko v
miru opravljala svoja dela.

Toda naš malček se bo nekaj
časa igral — nato pa bo pri-
šel gledati v zrak in sesati
palec.

So primeri, ko otrok sesa
palec, ker je lačen, truden,
lahko pa zato, ker so starši
pretirano strogi in otrok ži-
vi v napetem družinskem
okoliščini. Sesanja ne bomo
odpravili s kričanjem, niti s
kaznovanjem. Potrebno je
poiskati vzroke in jih odpra-
viti.

Starše zelo vznemirja tudi
»grizenje nohtov«. Zanimiva
je ugotovitev, da se tega na-
vadno lotijo starejši otroci,
ki so nervozni in fizično
slabše razviti, anemični itd.
Ti se izredno hitro utrudijo,
hitro jokajo, so razdražljivi
in včasih tudi kljubovalni.
Najmanjša čustvena reakcija
včasih povzroča živčno na-
petost, sprošča pa se v tem,
da pričinja otrok gristi nohte
ali s prstom zavijati lase.

Živčna napetost nastane
tudi v primerih, ko se otrok
pri igri ne more razživeti.
K tej navadi se bo moral za-
teči otrok, ki živi pod preti-
rano strogim nadzorstvom,
ali pa bojazljiv otrok.

Podoben pomen ima tudi
samozadovoljevanje v de-
stinativu. Tež navadi ne pripi-
sujemo seksualnega pomena,
to je le sredstvo, s katerim
hoče otrok doseči nadomestilo
za nekaj, kar pogreša: za-

dovoljitev. Otrok onanira iz
dolgočasa, utrujenosti, za-
nemarnosti itd. Važen je
vzgojni vpliv staršev. Ne kaže
napihovati situacije, ker bi se
otrok še bolj skoncentriral na
svoja dejanja. Najbolje je, če
je zaposlen, če zanj skrbimo
in če smo čustveno navezani.
Izredno škodljivo je, če otro-
ka v takem primeru strašimo,
češ »umrl boš«, »mozeg se ti
bo posušil« itd. Otrok veruje
v grožnje, ker ne loči fanta-
stičnosti od realnega sveta.
Grožnje potiskajo otroka v
napetost, skrb, kar vse po-
slablja položaj.

Problem samozadovoljeva-
nja se ponovno pojavlja v
puberteti, kjer pa poleg osta-
lih vzrokov nastopa še fizio-
loški in psihični. Navadno
jih spremlja fantazija ero-
tične vsebine. V tem obdobju
je najbolje, da mladost-
nika zaposlimo s fizičnimi
aktivnostmi.

Zavedati se moramo, da v
človeškem življenju igrajo
važno vlogo navade, katerih
smo se navzeli v precejšnji
meri že v zgodnji mladosti.
Pri pridobivanju navad igra-
jo odločilno vlogo tudi star-
ši. Starši namreč pogosto do-
puščajo, da se njihovi otro-
ci zavedno ali nezavedno
oprimejo slabih navad.

Mladinski aktiv Miklavž pri Ormožu Začetna prizadevanja in prvi uspehi

Zimska sezona, ki jo mno-
ga društva in organizacije na
podeželju izkoristijo za po-
pestritev in živahnejšo kul-
turno ter zabavno življenje,
je takorekoč že precej časa za
nami. V kmetijstvu se je od-
prla sezona, ko na podeželju
praktično ni več časa, da bi
vadili vloge za odrska dela,
da bi obiskovali tečaje, se-
minarje, razgovore in druge
oblike, ki vnašajo na pode-
želje svežino kulturnega de-
la, izobraževanja in seveda
za mlade ne navsezadnje tudi
zabavnega življenja.

Da bi kaj več zvedeli, ka-
ko je potekalo to življenje v
Miklavžu pri Ormožu, smo
zaposlili za razgovor tam-
kajšnjo predsednico mladinskega
aktiva — učiteljico Eli-
co Kuster, ki nam je poveda-
la naslednje:

»Sedaj, ko je za nami le-
tošnja zimska sezona, lahko
ozirajoč se na dejavnost v
preteklih letih povemo, da
smo letos res nekaj napravili.
Poudarjam, naše delo ni ne-
vem kako obsežno, toda po-
iskovali smo zbuditi v Mi-
klavžu latentne sile in mla-
de moči ter s tem vsem, ki
nas mnogokrat krivično ob-
sojajo in mečejo na nas ne-
utemeljene očitke dokazati,
da so mladi voljni delati (žal
ne vsi) in da ob vsem tem
želimo pomoč starejših, kar
pa je seveda le naša neizpol-
njena želja.

Iz starih zapisov o starem Ptuj

V 18. stoletju postane ptujski grad središče veleposestniške gospoščine

O nadaljnjem razvoju ptuj-
skega gradu Jože Turk piše:
»Iz redosleda podob lahko
zasledujemo posamezne faze
gradbenega razvoja ptujskega
gradu v 18. in 19. stolet-
ju.

Grajsko jedro se bistveno
ni spreminjalo. Pritlična
stavba, ki je povezovala sod-
ni stolp s severnim grajskim
traktom, je bila nepomem-
ben prizidek, ki je služil po-
možnim gospodarskim name-
nom, zato je bil z majhnimi
vratci povezan s kletjo. Od-
stranili so ga na začetku 20.
stoletja.

Tudi vzhodni plato je ostal
v glavnem nespremenjen...

Večje spremembe je doživ-
ljala južna bastija. Prvotna
dvoosna Karlova vrata so
dobila pred letom 1713 se-
verni, proti sredi 18. stoletja
prvi južni (3 osni) in v zad-
nji tretjini istega stoletja
drugi južni (3 osni) prizidek.
Ti prostori so bili namenjeni
grajski upravi, ki se je, kot
vidimo iz gradbenega razvo-
ja, stalno večala (trgovina za
žitom) ter polagoma zasedla
skoraj vso južno bastijo.

Kaže, da so jarke pred
obema grajskima vhodoma
zasuli šele v začetku 19. sto-
letja. Od južnih dohodov je
moral zahodni dobiti že ko-
neč 17. stoletja svoj parašet-
ni zid, vzhodni pa leta 1701
svoj stopnišni dohod.

Z letom 1683 je grad kot
trdnjava odigral svojo vlogo
in v teku 18. stoletja (čas
fiziokratizma) dobil drugačen
pomen; postal je gospodar-
sko in upravno (razvoj go-
spoščin) središče veleposest-
niško urejene gospoščine (iz-
gradnja ogromne žitnice, no-
vih upravnih in gospodarskih
poslopj, izgradnja velike
pristave na severnem vzhod-
ju grajskega griča). Ker je
grof Walter Leslie, ki se je
poročil z neko Dietrichstein,
določil te za potomce svoje-
ga rodu, so Lesliejem l. 1802
sledili knezi Dietrichstein v
posesti gradu. Ker pa je bila
hčerka zadnjega kneza Tere-
zija vdova po Herbersteinu,
je leta 1858 pridobila gospo-
ščino in grad Ptuj za svojo
rodbino. Terezija je popravi-
la vsa poslopja, vendar gra-
du bistveno ni spremenila...

Zadnji fevdalec, ki je popra-
vil grad, je bil grof Johann
Jožef Herberstein. Kot pravi
napis na notranji antični
strani Peruzzijskega portala,
se je to zgodilo leta 1912.
Grad je tudi notranje opre-
mil. Leta 1945 so Herber-
steinovi izgubili grad in po-
sestvo Ptuj, ki sta postala
nacionalna lastnina. Tega le-
ta je bila v gradu urejena
kulturno historična zbirka
ptujškega mestnega muzeja,
ki v glavnem ohranja Her-
bersteinovo stanovanje, stan-
ovanjsko ureditev kot edini
ohranjeni primer poznofev-
dalne življenjske ureditve
pri nas.

Kot vidimo, je bila zgo-
dovina ptujškega gradu zelo
pestra. Začela se je v eri Ili-
rov, se prek antike in dobe
preseljevanja narodov razvi-
la v gradiško postojanko
starih Slovencev, rastla iz
zgodnjefevdalnega dvora prek
visokosrednjeveškega stolpa-
stega gradu v poznogotski
grajski kompleks, doživela
metamorfozo kasnorenesan-
čne trdnjave in visokobaro-
čne rezidence, se v 18. stolet-
ju prelevila v središče fizio-
kratsko urejene gospoščine in
končno v gospodarsko postoj-
janko odmrlega fevdalizma.
Z. R.

zimi smo se sestajali vsak te-
den enkrat. Na razpolago
imamo majhno sobico, v ka-
teri prodajamo kino vstop-
nice. To je tudi naš največ-
ji problem, ki pa ga sami ne
moremo ugodno rešiti. Zgodi
se, da mladina ne samo pri
nas, temveč tudi v drugih
krajih zahaja v gostilne. Ne
morete si misliti, kako znajo
to nekateri, od katerih prav-
zaprav pričakujemo pomoč,
izkoristiti in naperiti proti
mladim, kot argument, češ
mladi so pijanci, kvartopir-
ci, pretepači itd.... Sama
težko razumem starejše ljudi,
ki so tudi sami preživeli mla-
dost, vse njene čare, lepote
in tudi težave ne morejo ali
pa mnogokrat nočejo razu-
meti. Ob tem ne pozabljam
na to, da so naši očetje in
matere preživljali svoja mla-
da leta povsem drugače, več-
krat v težjih pogojih, kot se-
daj mi, da so se mnogi med
njimi v mladih letih s puško
v rokah v partizanskih vr-
stah borili za naš srečnejši
današnji dan. Tega mladi ne
pozabljam in znamo to tu-
di ceniti. S težavo pa prena-
šamo očitke nekaterih star-
šev, ki vidijo v sedanji mla-
di generaciji huliganstvo in
brezbrižnost za vsa dogaja-
nja okoli sebe.

v praznovanju tedna mlado-
sti in kot je to že tradicija,
krasili volišča. S sedanjim
mladinskim aktivom na Kogu
imamo organizirana že tra-
dicionalna vsakoletna mla-
dinska srečanja.

Ne moremo se pohvaliti z
uspehi, ki jih nismo dosegli,
čeprav smo na drugi strani
pokazali voljo, da je treba
tudi v našem kraju popestri-
ti življenje in sicer z redki-
mi kulturnimi dogodki in da-
ti ljudem nekaj več, kot jim
lahko da trdo kmečko delo
in garanje od zore do mra-
ka.

J. S.

Elica Kuster, predsednica
mladinskega aktiva Miklavž
pri Ormožu.

Ivanjkovcih, v Podgorcih, na
Presiki in v prihodnje tudi
še v nekaterih drugih krajih.
Poleg tega smo imeli letos
pozimi v Miklavžu tudi šolo
za življenje in kuharski te-
čaj. Od približno 60 članov
našega mladinskega aktiva je
le okrog 30 takih, ki jih la-
ko štejemo med aktivne. Po-

Če se vrnemo nazaj k delu
našega mladinskega aktiva,
lahko povemo še to, da smo
pred nedavnim že skoraj do-
končno sprejeli pod svoje o-
krilje strelsko družino in
vključili vanjo 29 mladinc-
cev. V kratkem nameravamo
organizirati nekaj strelskih
tekmovanj, sodelovali bomo

Mednarodni sejem motorjev in motornih vozil v Beogradu od 19. do 27. aprila

V petek, 18. aprila ob 18.
uri bodo odprli v Beogradu
sejem motorjev in motornih
vozil. To je eden izmed de-
setih mednarodno priznanih
specializiranih salonov v Ev-
ropi.

Na sejmu bo sodelovalo
381 razstavljavcev (160 jugo-
slavanskih in 221 tujih) iz 20
držav.

Razstavljeni bodo motorji,
avtomobili, gospodarska vo-
zila, vozila za posebne name-
ne in motorji z notranjim iz-
gorevanjem v posebne name-
ne. Stevilno eksponentov na
tem sejmu je vsako leto več-
je, lani 542.

Železnica omogoča 25 %
popust.

Godba na pihala iz Središča ob Dravi: Novi instrumenti in več naraščaja

Središki godbeniki so bili na proslavi 15. krajevnega praznika v Središču tisti, ki so dali temu prazniku še prav posebno svečano obeležje. Že ob spomeniku talcev, kjer sem jih prvič slišal, sem se odločil, da jih bom v želji, da bi zbral v Središču ta dan kar največ gradiva za naš časopis, povprašal o njihovi muzikalični zgodovini, sedanosti in tudi o načrtih za bodoče.

Franc BEZJAK, tajnik godbe, mi je v krajšem razgovoru v domu Partizana povedal, da ima središka godba že zelo staro tradicijo,

našnih dni, ko šteje njihova godba 19 članov, ki izhajajo iz vrst kmetov in delavcev. Stare in že ne več »moderne« pihalne instrumente bi radi zamenjali z novimi, vendar so kot povsod v drugih društvi in organizacijah glavna prepreka nezadostna denarna sredstva. Njihovi instrumenti so zelo stari in imajo še takozvano visoko uglasitev, ki jo ima še samo ena godba v Sloveniji.

Oddelek glasbene šole v Središču jim je veliko pripomogel, da imajo tudi doma svoj glasbeni naraščaj, s katerim pomlajujejo svoje član-

Središka godba na pihala je dala krajevemu prazniku še bolj svečano obeležje.

ki je po tem zelo blizu tujškim godbenikom. "Dobi takozvanih »sokolskih časih« so bili nepretirano povedano na vrhuncu svoje glasbene ustvarjalnosti. Središka godba je bila leta 1933 na enem izmed tekmovalnih godb na pihala v Sarajevu druga po kvaliteti izvajanih glasbenih del. Vojna vihra II. svetovne vojne tudi njim ni prizanesla. Okupator jih je razgal tako, da so po končani vojni začeli znova in pri tem tudi uspeli. Delo so nadaljevali v ožjem obsegu in z manj člani vse do da-

stvo ter skrbijo za nadaljnjo vzgojo mladih glasbenikov. Franc BEZJAK, mi je v razgovoru povedal tudi osebno željo njihovega sedanjega kapelnika Martina RAKUSE — pomladiti godbo, nabaviti instrumente, skratka naprej do cilja in želje, da bi spravili središko godbo na tisti nivo in višino, kot je bila nekoč. To je seveda želja vseh godbenikov in Središčanov, ki jim je mnogo do tega, da bo njihova godba še nadalje uspešno nastopala.

J. S.

KINO

Gorišnica: 20. aprila italijanski barvni film SEJKOV SIN.

Kidričevo: 17. aprila francoski film ANGELIKA IN KRALJ, 19. in 20. aprila francoski film PET MOZ ZA SINGAPUR, 23. aprila it.-fr.-nemški film MRTVE PRICE MOLČIJO.

Ljutomer: 17. aprila ameriški film PLAČILO ZA HUDIČA, 19. in 20. aprila angleški film HEROJI TELEMARKE, 23. aprila jug. film LJUBEZENSKI PRIMER.

Ptuj: 17. aprila jug. film SARAJEVSKI ATENTAT, 18. aprila šv.-danski film JAZ,

LJUBIMEC, 19. in 20. aprila ameriški film KORAKI REVOLVERAŠEV, 21. in 22. aprila italijanski film MOLČEČI BILL, 23. aprila francoski film LEPTICA DNEVA.

Slovenska Bistrica: 17. aprila ameriški film KOLEKCIONAR, 18. in 20. aprila ameriški film OPERACIJA OPIJ, 22. in 23. aprila nemški film ŽIVO BLAGO.

Tomaž pri Ormožu: 20. aprila ameriški film TRIJE NAREDNIKI.

Zavrč: 20. aprila francoski film CLOVEK IZ HONGKONGA.

Vaše zdravje: Otrokov spanec

Spanec pomeni otroku veliko več kakor odraslim. Vredeti moramo, da odrasli, ki smo se že do kraja razvili, med spanjem le počivamo in se nam telo samo obnavlja. Otrok pa zlasti v spanju raste in se razvija. Iz mrtvih hraniv ustvarja živo življenjsko moč. Zato je torej otrokom spanec nujen kakor odraslim in če mu ga kratimo, trpi njegovo zdravje in sploh vse, kar je združeno z njegovim razvojem: tek, dobra volja, krvni obtok, volja za uveljavljanje, skratka vse življenjsko veselje in tudi otrokovo splošno počutje. Po pravilni hranitvi je torej najvažnejše za otroka spanje, ker se s pravilno in uspešno hranitvijo družno dopolnjuje v prid otrokove rasti, njegovega duševnega in telesnega razvoja.

Iz vsega tega je torej razvidno, da mora otrok v posameznih starostnih obdobjih določen čas brezpogojno prespati.

Če to vemo, je razumljivo, da smo v skrbeh, če nam otrok ne spi zadosti in dovolj globoko in če se ne zbudi spočit in poln življenja. Kakor pri pomanjkanju teka imamo tudi pri motnjah pri spanju čisto zunanje vzroke, ki jih lahko odpravimo ter uredimo otrokov spanec, in pa bolezenske vzroke, ko nam mora pomagati zdravnik.

Kdaj torej otrok ne spi dobro?

1. če ga preveč tiščimo v posteljo; če ga prežgodaj damo počivat in ga predolgo puščamo v postelji, ker se zanj ne utegnemo zanimati ali se ukvarjamo s kakim delom, pri katerem bi nas motil, pa ga zato predolgo pustimo v postelji, namesto da bi se mu posvetili in ga imeli ob sebi;

2. če otrok čez dan ni bil dovolj na čistem zraku in se ni zadosti razgibal in utrudil;

3. če otrokovo ležišče ni pravilno urejeno. Če je ležišče pretrdo ali pa premehko, če je otrok preveč ali premalo odet, če ga tišči ali veže srajčka, če ga zebe v nogice ali pa je od samih odev in perne premočen in vročičen, če ima previsoko ali prevrtoč vzglavje ali premehko blazino, ki ga tišči na nos in usta, če leži ob strani, če je ležišče prekratko ali preozko, da se ne more v spanju neovirano obračati;

4. če je prostor, kjer otrok spi, za spanje neprimeren. Zadržan ali pokvarjen zrak, poleti zaprto okno, pozimi preveč mrzlo in vlažno, če je prostor zakajen ali zasmljen;

5. če otrok za spanje nima miru, recimo ob hrupni cesti ali če v stanovanju samem ni miru, zlasti v zgodnjih nočnih urah, če otroku sije močna luč s ceste, če je o-

trok v prostoru, kjer pozno v noč delamo ob močni razsvetljavi, poslušamo oddaje, predolgo v noč beremo ali se pogovarjamo;

6. če se je otrok neposredno pred spanjem močno najedel in se mu hrana še ni poglobila, preden smo ga dali spat, če je jedel preveč slane, težke ali začinjene jedi in ga zaradi tega med spanjem močno žejajo;

7. če mu tik pred spanjem ali tudi čez dan pripovedujemo grozljive zgodbe; če med starši in drugimi stanovalci ni soglasja in je otrok priča stalnemu besednemu ali celo drugačnemu obračunavanju med odraslimi, če otroka vsak čas budijo občasni ponočni prihajalci;

8. če je otrokovo dihanje kakor kolj ovirano, če ima

nahod ali zamašen nos, ima navado, da si odevne tegne čez glavo ali pa obratom obrača v blazino;

9. če otrok nima svoje ležišča, ampak spi med ali skupaj z drugimi na istem ležišču;

10. če ga ponoči grize, si bo to mrčes ali kosa ali pa žima, ki štrli iz nice ali neprimerne ali pa spalna obleka.

Iz navedenih razlogov tudi razvidno, kaj vse lahko ukrenemo, da nam otrok bolje spi. In če že vse ukrenili, da bi bil otrok spanec zdrav, ga in okrepujoč, pa se nam vendarle ni posrečilo, je bolje se posvetovati z zdravnikom. Kakor zdrav tel tudi zdrav spanec med mi pogoji za dobro dušo in telesno uspevanje naš malčka. Storitj moramo vse, da ga otroku omogočimo, in odpraviti vse ovire mu ga jemljejo.

Zdravljenje nespečnosti

Če vas muči nespečnost, nikar takoj ne pohitite k zdravilom, temveč se o svojih težavah najprej pogovorite z zdravnikom. Sredstva, ki naj odpravijo nespečnost, namreč niso neškodljiva, če jih jemljete kar v tri dni. In ker je nespečnost največkrat posledica nepravilnega življenja in je le redkeje znak kakšnega obolenja, se lahko proti njej borite tudi z drugimi sredstvi.

Prvo pravilo je — hodite v posteljo in vstajajte vedno ob istem, točno določenem času. Zvečer se znebite vse-

ga, kar vas muči in vse spomine.

Pred spanjem se nikar ukvarjajte z umskim delom, tudi čitati ni treba.

Poseben nasvet za kadilce od poslednje cigarete se slovite vsaj dve uri pred spanjem.

In kakšna naj bo večer. Močna hrana, kava in čaj sodijo v večerne ure. Izberite lahko, mlečno hrano.

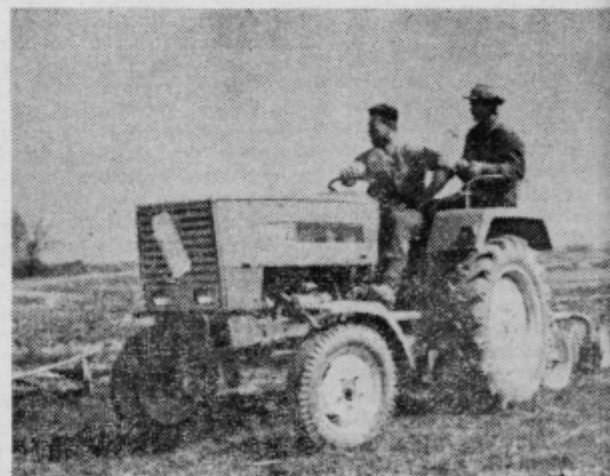
Zdravilo proti nespečnosti so tudi sprehodi pred spanjem, ki naj trajajo vse tlej, dokler ne čutite rahle utrujenosti. In — ne pozabite odpreti okna, predno žete v posteljo.

NE MORE GA PREHVALITI

Topli dnevi so zvalili na polja naše kmete. V preteklem tednu so ta zaživela v pravem pomladanskem vzdušju. Posebej lepo jih je bi-

pomahal, jaz pa sem na torju prebral napis »Stoj 30«.

V kratkem razgovoru s izvedel, da ga imajo pri k-

lo gledati ob školjski cesti. Ko sem se vozil mimo, se mi je pogled ustavil na traktorju nevsakdanjega videza. Ustavil sem se, da bi pogledal, kaj je to.

Ko sem prišel bliže, mi je mlajši od Kurežovih veselo

režovih v Sikolah šele nekaj dni in da so s tem, kar pokazal do sedaj, izredno dovoljni. Sicer pa tudi zastoj, je dejal in ves zarezal brazde z novim traktorjem.

Premišljevanje v temi

Če boš oslepel, tega ne mogla prenesti. Ne bom mogla gledati, kako boš naokrog, kako boš brez Bodočnost ni prav le kaj? Se najbolje bi bilo, da bo oslepel, potem bi se nemara še potrudil. A ni bilo lahko premišljevali o tem. To so bili miselni posegi v bodočnost, v to, kaj se utegne zgoditi, a kako neusmiljena je lahko v tem prevara.

Jedel je kot otrok. Gledala ga je, ko je neprestano pljuskal rižovo juho čez rob skodelice. Nagnila se je preko mize in z žlico pobrala raztresena riževa zrna in jih vrgla v koš za odpadke. Razjezila se je.

»Kaj ne znaš več jesti?«

Ni ji odgovoril. Ni se bil vajuen slepote, že samo nošenje hrane mu je delalo take preglavice. Z grenkobo je začutil, da se je žena odvrnila od njega, da sta drug od drugega dalje kot kdajkoli do slej. To ga je silno potrl. Nesrečen je bil, neizmerno nesrečen, želel si je njene bližine. A že ena sama njena razburjena beseda ga je zmedla do kraja. Med njima je zija prepada. Kako nemogoče bi bilo nekaj takega, če bi bil zdrav. Nikoli ni prišlo do nečesa podobnega, ko je bil zdrav in je lahko počel, kar se mu je zljubilo. Zdrav človek je top za take občutke.

Žena je očedila ribo do poslednje koščice, preden jo je položila na njegov krožnik, in mu ga primaknila. U-

globini zastarelosti se je ustavil. Ni imel več volje, ne moči, da bi mislil na bodočnost. Če bi za gotovo vedel, da bo oslepel, potem bi se nemara še potrudil. A ni bilo lahko premišljevali o tem. To so bili miselni posegi v bodočnost, v to, kaj se utegne zgoditi, a kako neusmiljena je lahko v tem prevara.

Jedel je kot otrok. Gledala ga je, ko je neprestano pljuskal rižovo juho čez rob skodelice. Nagnila se je preko mize in z žlico pobrala raztresena riževa zrna in jih vrgla v koš za odpadke. Razjezila se je.

»Kaj ne znaš več jesti?«

Ni ji odgovoril. Ni se bil vajuen slepote, že samo nošenje hrane mu je delalo take preglavice. Z grenkobo je začutil, da se je žena odvrnila od njega, da sta drug od drugega dalje kot kdajkoli do slej. To ga je silno potrl. Nesrečen je bil, neizmerno nesrečen, želel si je njene bližine. A že ena sama njena razburjena beseda ga je zmedla do kraja. Med njima je zija prepada. Kako nemogoče bi bilo nekaj takega, če bi bil zdrav. Nikoli ni prišlo do nečesa podobnega, ko je bil zdrav in je lahko počel, kar se mu je zljubilo. Zdrav človek je top za take občutke.

Žena je očedila ribo do poslednje koščice, preden jo je položila na njegov krožnik, in mu ga primaknila. U-

smiljeno dejanje, kakor da bi skrbela za štiriletnega otroka. Jedel je ribo brez teka. Kot stroj, — le njegova usta so se premikala in dajala s tem znake življenja. Krožnik je bil že prazen, a še vedno je brskal po njem z vilicami. Trudil se je, da bi ugrabil belino sredi krožnika. Edinjo belino je še nekako ločeval, drugega čisto nič.

Žena je odložila svoje vilice in opazovala njegovo nespretno početje. Tedaj je planila v jok.

»To je beli vzorec na krožniku.«

»Ribe ni več?«

»Pojedel si jo, ali ne?«

Ni odgovoril. Dotikal se je skodelice z rižovo juho in izpil preostanek. Potem je nervozno poravnal žlico in vilice na rob mize. Razburjen je bil tako, da ni vedel, kam bi z rokami.

Slednji dan ga je morala voditi za roko na ulico, mu pomagati v avtomobil in ga peljati k zdravniku. Zdravnik je bil dan za dnem manj in manj prepričan v uspeh svojih poskusov.

»Kirurški poseg bi nemara pomagal. Seveda, poskusiti bi morali, v naprej ne morem trditi ničesar. Torej...«

Kako santa je bila v tem trenutku. Nikogar ni imela ob sebi, da bi ga lahko vprašala za svet.

Dalje prihodnji!

Po M-rz

Voda je za umivanje

Kako pravzaprav voda učinkuje na našo kožo? Vzemimo najprej vodo v obliki pare: Idealna je za mastno kožo, slabo prekrvljeno in grobo kožo, ker jo globoko očisti, pospešuje krvni in limfni obtok in omehuje poroženelo plast. Manj idealna, celo škodljiva je para za suho kožo. Pri vroči vodi sta učinek in uporaba približno enaka kot pri pari. Dobro pa prenašajo vse vrste kože toplo in mlačno vodo, sme pa biti res samo topla. Seveda čistilni učinek ni več tako velik kakor v vroči vodi in pari, tudi poroženela koža se manj omehuje, kapilare se manj razširijo, vse je v milejši obliki. To pa je za večino kožnih vrst veliko bolje, kot ukrepi, ki kožo takoj čudovito olepšajo, za daljši čas pa so škodljivi. Mrzla voda osveži, poveča napetost, zoži kapilare, stisne pore, vse to so razlogi, ki nam narekujejo, da se po vsaki kopeli, po vsakem umivanju s toplo vodo opljuskamo s hladnejšo. Poleg tega nam hladna voda utruje telo. Ledeno mrzle vode ali celo ledu pa bi smeli uporabljati le izredno malo in samo tedaj, če imamo popolnoma zdravo, normalno kožo, ki tu pa tam prenese kak pretes. Toda ostali mora pri izjemah; drugače se nam bo slabo obneslo.

Najbolj zdravi za kožo sta čista studenčnica in deževnica. A kdo jo ima vedno pri roki? Naša voda iz vodovoda pa ima več ali manj mineralnih snovi, torej je trda in je mnogi ne prenesejo. To, kar daje vodi trdoto, so predvsem apnenčeve in magnezijeve spojine. Te povzročajo, da je občutljiva koža razpokana, hrapava in trda, in tudi omogočajo bolezenskim klicam, da vdirajo v ko-

žo. Lahko se naredijo ekcemi. Zato je priporočljivo, naj ljudje z občutljivo kožo trdo vodo omehujejo s primernimi dodatki (borax, natrijev karbonat, polifosfati).

Kdaj naj se umivamo? Zjutraj ali zvečer? To je preprosto rečeno, vrašanje vstavnosti in ukusa. Ljudem, ki morajo ves dan opravljati umazano delo, je to samo po sebi jasno. Ti se bodo zvečer temeljito očistili. Nekateri pa potrebujejo vodo zjutraj za poživitev obloka, nekateri mrzlo, drugi toplo. Vsi, ki se umivajo s toplo, bi se morali za tem oplakniti z mrzlo, da dobro prekrvi kožo in se s tem utrujejo. To velja zlasti za tiste, ki jih rado zebe. In še nekaj: Umivalne krpe je treba čimvečkrat zamenjati (brisače seveda tudi). Se danes se dobre ljudje, ki dajejo svoje umivalne krpe na vsakih nekaj tednov v perilo. Idealno bi bilo, če bi imeli vsakikrat svežo. To diši secer po razkošju, je pa daleč od tega. Najbolj higienična je pač vsakodnevna prha. Kdor si more to urediti, naj ji daje prednost pred umivanjem v umivalniku ali pred polno kopeljo. Vendar je povsem nepotrebnost, da si dan za dnem namilimo vse telo. To bi odtegnilo koži vse preveč njene maske in ji preprosto vzelo dragoceni kisli zaščitni plašč. Popolnoma se umiti ali oprati je seveda treba že zaradi prekrvavitve, toda namilimo si vsak dan telesne dele z velikimi znojnicami (pazduhe, okolico spolovili, kdor tu prenese mlo) in seveda vse tiste dele, ki pridejo v najožji stik z okolico. A da ne bi kdo napačno razumel: Tu nikakor ne zagovarjamo umazanosti! Mnogi imajo navado, da zjutraj skočijo iz postelje, stečejo v kopalnico, se umijejo s tako mrzlo vodo, kakor le prenesejo in ne da bi se obrisali, samo otresajo kaplje z rok in še vlažni smuknejo za deset minut v gorko posteljo: toplo, mrzlo, toplo; gotovo izvrstna vaja za ožilje. Moramo pač poskusiti, če nam prija in če je dovolj časa za to...

poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje

Kreditna banka Kreditna banka
Ptuj in Maribor

razpisujeta v okviru medsebojnega poslovnega sodelovanja

SKUPNO XVIII. NAGRADNO ŽREBANJE

za vse svoje vlagatelje vezanih vlog
Za izžrebane vlagatelje sta banki določili 110 nagrad od tega osebna avtomobila

ŠKODA 1000 MB

NSU

Pravico do žrebanja bodo imeli vsi vlagatelji vezanih hranilnih vlog, vezanih sredstev na deviznem žiro računu in vezanih sredstev na računu za varčevanje za stanovanjsko izgradnjo, ki bodo imeli na dan 30. junija t. l. vezanih najmanj 1.000.— din za dobo preko enega leta

- za vsakih 1.000.— din — žrebni listič — najvišje obresti
- vsak vlagatelj vezane vloge je zavarovan za vse primere nezgod
- vezane vloge sprejemajo vse poslovne enote bank in vse pošte

poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje poslovno sodelovanje

Izredno uspela KRVODAJALSKA AKCIJA v Slov. Bistrici

Pretekli ponedeljek je bila v Slov. Bistrici letos prva večja krvodajalska akcija. V razgovoru s člani Rdečega križa v Slov. Bistrici pred akcijo sem izvedel, da bi bili veseli, če bi izpolnili plan, torej če bi kri darovalo vsaj dvesto občanov iz bistriške občine.

Rézultat akcije pa je bil presenetljiv. Ta dan je darovalo svojo kri ekipi, ki je prišla iz Ljubljane, 356 občanov, kar pomeni izredni presežek predvidevanj.

V Slov. Bistrici so bili zadovoljni s takšno poizrtvovalnostjo svojih občanov. Zato se ob tej priložnosti še enkrat vsem najlepše zahvaljujejo.

Branjevec in gangsterji

(Nadaljevanje in konec)

Ed Backer je zaradi tega, ker se Fric Rdečelasi tistega večera ni vrnil, sploh ni vznemirjal. Mislil je, da se je kje zapil in da mu bo prinesel denar jutri. Toda minila sta še dva dneva. Ker pa Frica še ni bilo od nikoder, se je Ed razbesnel.

— Izprijenec me je prevaril, je kričal. — Ves dan je zbiral zavarovalnine, zdaj pa je z denarjem izginil. Samo da mi pade v pest!

Tedaj se je zgodilo tisto, čemur se je Marko hotel izogniti: po tednu dni je še eden prišel v njegovo delavnico. To pot je bil to brezkončno dolgi in tanki individuum z imenom Krivonogi.

— Če nočete, da vam zažgemo hiše nad glavo, iztrežite denar, je rekel takoj pri vratih.

— Koliko to stane? je rekel Marko.

— Deset dolarjev.

— Denar imam v zadnji sobi, je vzdihnil Marko in skomignil z rameni. »Tega si nisem želel«, si je mislil sam pri sebi. »Zdaj mi ne preostaja nič drugega, kot da nadaljujem«.

Krivonogi je šel za njim. Tam se je scena ponovila. Nekaj minut kasneje je Marko vleklo truplo navzdol po stopnicah. Pokopal ga je po leg Frica Rdečelasega.

Nekoga večera, ko je Marko sedel pred drvarnico, sta prišla k njemu dva človeka. Eden od njiju je bil mogočni Ed Backer.

— Ali poznate Krivonoga? Dolg, mršav.

— Mislite tistega, ki je prišel nekoč k meni po denar? je odvrnil Marko.

— Da.

— Pri meni je bil pred nedavnim. Od mene je zahteval deset dolarjev in jaz sem mu jih dal.

— Si videl? je rekel Edov spremljevalec. — Fric in on sta med seboj nekaj mečkala.

Ne da bi se še ozrla na Marka, sta se obrnila in odšla. Marko je slišal, kako je Ed godrnjal; dva moja najbližja človeka. Da me tako prevarita! Danes se človek ne more zanesti na nikogar!

Svoje razburjenje je ublažil z nekaj čašicami močne pijače. Sklenil je, da lahko verjame samo svojemu rodnemu bratu Tom Backer je delal kot barman v nekem drugorazrednem lokalu. Ed ga je obiskal in mu povedal svojo zagato in ga pridobil za svoj načrt. Bil je zelo preprost: Tom mora spremljati Roberta. V kolikor bi opazil kaj sumljivega mora obvestiti o tem Eda.

Tom Backer je spremljal Roberta Debelega in videl kako je hodil iz ene delavnice v drugo. Ko je prišel pred vrata Marka Aletti je bila ura sedem zvečer. Tom je čakal do pol devetih. Nato je zgubil potrpljenje in odšel v Markovo delavnico.

Bilo je devet, bilo je deset, toda po Tomu Backerju ni bilo sledu, niti glasu.

Toda tega ni nihče opazil.

Ko se niti debeli Roberts niti njegov rodni brat nista vrnila, je Backer pobesnel.

— Gotovo je kdo v mestu ustanovil konkurenčno bando, ki mi zdaj odvaja ljudi. Ukazal jim bom, da ne sme nihče hoditi ven brez revol-verja.

Jezzen je izpil vso steklenico whiskyja. Ravno to je napravil Marko Aletti. Samo pomislite, že štirje gangsterji so ležali v njegovi kleti.

Ponoči Marko ni mogel spati. Zdelo se mu je, da sliši iz kleti glasove. Prestrašen je bil vedno bolj. In čim več je pil, tem glasneje je slišal glasove.

Nič na svetu ga ne bi moglo prepričati, da je to v resnici veter, ki piha okrog hiše, ali pa mačka, ki lovi miši. Nekaj noči je vzdržal, potem pa ni mogel več. Napravil je nekaj, kar v življenju še kot pošten in spoštovan branjevec ni storil: odšel je v javno hišo.

Crnolasa Mary je bila hvaležna poslušalka za vse tisto, kar je hotel Marko povedati. Bila pa je tudi prijateljica Stonoge Jimija, ki je zopet bil ožji sodelavec Eda Backerja.

— Poslušaj, Jimi, mislim, da imam zate dobre vesti, je rekla Mary.

— Pa jih povej, je rekel Jimi.

— V tisti naš kurnik je prišel nek smešen človek, imenuje se Marko Aletti... Ga morda poznate?

— Poznam.

— Tisti Aletti trdi, da sli-

ši v kleti duhove. Pravi, da mu nobeno noč ne dajo miru. Toda jaz tega ne verjamem. Mislim, da pravi zato, da ne bi kdo pokukal v njegovo klet. Tisti Marko ima gotovo v kleti zakopan denar.

Pol ure kasneje je bil Jimi pri svojem šefu Edu, in mu vse povedal.

— Aha, denar v kleti! se je razveselil Edy.

Najbolje bo, če to zadevo opravi takoj jutri zvečer. Morda bo Aletti zopet odšel k Mary.

Marko je tisti večer ostal doma, pil je, nato pa legel in ugasnil luč.

— Pojdimo, je rekel Ed, ki je z Jimijem sedel na nasprotni strehi in opazoval, kaj Marko dela. — Verjetno ne bo nič slišal, ker je prej toliko pil.

No, Backer je podcenjeval Alettijev posluh.

Marko je hotel ravno zaspiti, ko je zaslišal iz kleti zopet neki šum. Bil je bolj jassen, kot kdajkoli prej. Preplašen je skočil iz postelje, obul copate in se odločil, da bo pogledal duhovom v obraz. Sel je v klet. Bil je na vrhu stopnic, ko je zaslišal vrisk.

Stonogi Jimi je ravno odvalil kos betona in zagledal truplo Frica Rdečelasega.

Nenadoma je Marko slišal, kako duhovi tekajo in nenadoma mu je bilo dovolj. Močno je udaril s sekuro, čeprav ni vedel, če to pomaga tudi duhovom. Prvi duh, ki je nanj naletel, je bil Ed Backer. On in njegov pomočnik sta se znašla v trenutku na tleh z razbitimi glavami. Se-

(Konec na 16. strani)

Rezervirano za Prleškega Lujzeka

Dober den drogi Prieki no fsi drugi, ki se na toli guč vün raz-mite.

Ja ven, ke ste me prejšji tje-den fejšt pogrešali no se jokali za mojja rezerviranin kotom. Ke me neje zapustj obsojali no me-tali prevreke krivice na mene, van moren najprej napisati vzrok, zakaj me v zodji številki ne bilo na svetlo. Tak kak ste to vidli, čuli ni vena tudi pre-stimali, smo si zaj tote dni kù-hali voline gužaje no se borili za stole v skupščinah. Tudi jas sen ša malo po stopijah našega zveznega humorista Čkatja, ki je te tudi misla v skupščino malo resnega heca vnesti pa so ga že pred volitvami v predvolilnin gužaji zaprli v vejki pisker no riglico doj zapečotili. Tudi jas sen si misla: »Pje, Lujš, zakaj se te tudi miša ne bi šla malo po-slonca špilat. Nor sen glih tejko kak fsi drugi, pameten glih tej-ko, lepi glih tejko, grd glih tej-ko, glih tejko, glih tejko... no kak vidite sen son pri sebi pre-štima, ke sen poponuma enako-vreden vsen našin poslanskim kandidatom. Svojega firmanskega botra sen tak politično pre-priča, ke je začaja delati za me-ne propagando no me seveda kak se to za botra spodobí, ma-lo napre riva. Dokli sen ne pri-ša do kandidacijske konference blo fse lepo no praf, lidje so mi že pravil dober den gospod Lujš — bodoči poslonec, dobi prijote-li, ki so se do zaj še ne nikan prerinoli, so me že prosili za u-sluge, ki jin bi jih moga naredi kot bodoči poslonec. Na račun fsega totega heca sen kak se se-veda to šika že nosa fskot den belo najlon robošo no rdeči kravati. Z boterovo pomočjo no še s celo vojsko dobrih prijotev smo že naredili načrt, kak mo prepričali volivce, ke de poslo-nec Lujš čista zagvisno na vo-litvah v vejki večini obkroženi.

Ne ke bi se van hvola morem reči, ke je šlo vse tak kak po masli. Seveda sen moga tu no tan ke »podmazati«, dosti obeča-ti (no nič naredi) kak naši po-slonci, meti fšosik vejki gobec — tepa joj...

Na kandidacijski konferenci bla moja usoda no poslanska ka-riera vržena v koš z zlo posre-čenim kometom, ke mamo pre v skupščinah že zadosti humori-stov no da bi Lujš bija tu čista odveč no deseto kolo pri vozi, ki ma v resnici samo štiri potoče.

No drogi brole, na mojen pri-meri zlo lepo vidite, kak se kon-čajo želje no ambicije sposobne-ga Prieka. No jas se tolozin s

ten, ke mo do drugih volitv ba malo več prakse, ke ba lahko tudi jas enkrat do kopaje priliza.

MARJANCA IZ AVSTRIJE JE PO DUGEN CAJTI DA NA MENE ZMISLILA

Kak ste to lahko že vol preštimali sma si miša z Ma-co že precik dugo vejka ka-tela. To pred por dnevi sen ba jeno pismo v keren piše.

Spoštovani Lujšek

Mislín, ke te je ne še vraz-ja no te zato po dugen cajti goč presenečan z enim fšifon. Nič nan več ne pišeš, ke me moš no če te neje začaja mlad po sreci škrompati. Ja-vin tak po stori navodi en dobro po malo slabo. Lete-zimi sen meja vejke teko odmetovajon snega, ki sma skoro z noson rivali. Zaj pa malo bošje no se tota na-hvala bogi že poslovia od.

Tudi v gartnariji kaj sen a-slena se nan je zaj droč za delovna sezona. Sejamo sa pikiramo paradižjove flonopletemo krence za tiste, ki Matilda povohnola. Ovokrož nan neke toža, ke te kripi grobila. Jas sen si premoj a bogi duši mislila, pje Mar-jaj pa de si Lujš čista zagvi pri meni še pred smrtjo en nec naroča. Lujš ne sme napakno razmiti, saj ti ne je smrti, jas sen si pač samo slika, ke bi bilo v naši vrta-ve kšefta.

Zaj pa še neke delan ša en tvoj recept.

valno kuro no se pripravota

Marjanca iz Avi

Droga Marjančka

Hvala za tvojo pismo. Vidí, še me neje vrag pocitra ne še fort napre neke gobcorin svet drožin. Resen si zlo um-na, če se mi že krenec špar.

Samo pasko se me, ke ne bi ob tvoji shuševalni kúri po nebesa vdrapnola kak bo sloka grotala. Ne pozobi iti k spovedi saj do dračik peššaki tvojo pregrešno dušo male štikle raztrgali.

Pišite mi na moj antres.

Vaš zvesti Lujš

HOROSKOP HOROSKOP HOROSKOP

OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Neprijetnosti bodo minile v začetku prihodnjega tedna. Od sode boste zvedeli zelo važno novo, zato pohitite. Pri nakupu bodite pazljivejši. Obisk!

RAK
od 23. junija
do 22. julija

Eno prepreko ste preskočili, kaj pa druga in tretja... Sanje naj vas ne vznemirjajo, ker pomenijo samo dobro. Na obisk boste dobili tečne znance.

VEHINICA
od 23. sept. do
22. oktobra

Prijateljska družba vas že dolgo pogreša, zato se odzovite njihovu vabilu. Z otroci bo križ, vendar se bo počasi vsa stvar uredila. Loterija!

KOZOROČ
od 21. dec.
do 20. jan.

V službi se bodo odnosi pravili. Na potovanje ne bodi sami. Crnooka lepotečka naj več ne vznemirja, ker je že pustila gnezdece. Drugič!

BIK
od 21. aprila
do 20. maja

Začetne težave vas naj ne motijo. Stvar se bo zapletla, toda rešitev bo zelo enostavna. Navadite se na večjo rednost v prehrani, je važno za zdravje.

LEV
od 23. julija
do 22. avgusta

V službi pazite na svoje besede. Ni potrebno povsod vse povedati. Denarja bo še zaenkrat dovolj. Ob koncu tedna in v nedeljo prispe prijetno presenečenje.

SKORPIJON
od 23. oktobra
do 22. novembra

Sosedje bodo vedeli dosti povedati. Toda to so samo zlobni jeziki, ki vam želijo nagajati in rušiti vaš družinski mir. V nedeljo bo lep vikend. Denar!

VODNAJ
od 21. jan.
do 20. feb.

Ljubosumje lahko človeka čí, zato opustite to grdo navado. Stvari okoli dediščine se zapletle. Z advokati ni imeti opravka. Obisk.

DVOJČKA
od 21. maja
do 22. junija

Se vedno radi trmoglavite in s tem povzročate same neprijetnosti. Ker so medeni tedni minili, ne pozabite na družinske obveznosti, ki vas čakajo.

DEVICA
od 23. avgusta
do 22. sept.

Prekomerno poplivanje in kvar-tanje vas bo še daleč spravilo. V zakonu zato raje poslušajte boljše polovice. V nedeljo boste strah in trepeti! Volitve!

STRELEC
od 23. novembra
do 22. dec.

Malo več dobre volje in delov-nega elana bi vam sedaj na po-mlad ne škodilo. Tudi doma bi lahko pomagali. Od obljub bo ostalo zelo malo, ne zaupajte

RIBE
od 21. dec.
do 20. jan.

Malomeščanstvo vas še ve-tare. Znebite se teh starih in se vživite v novo okolje, vzgloji je včasih potrebna palica. V ljubezni nič novega.

ekaj osnovnih pravil postrežbe

Pravilno streženje je roč-ki se je priučimo tudi. Kdor zna logično mi- in obvlada glavna pra- o vedenju pri mizi, bo vse dobro premislil in avil pripravljene jedi. Tudi oseba, ki za stre- je ni najbolj izučena, bo egla, če upošteva vodiilo: postreži tako, da bo imbolj priročno in o. Ob vsaki priložno- naj nam bodo v pomoč naslednja osnovna pra-

kar hočemo vzeti z mize postaviti na mizo, pri-emo z desno roko, ker je desnica spretnjša in ker prejememo z desne strani. T-eto nato pa predenemo pred- v levico in ga odnese-

vse nosimo v levi roki, ker ara biti desnica prosta za ga druga opravila (za od-iranje vrat, prestavljanje ročnikov, jedilnega orodja z kozarcev). Pladenj, na ka-rem nosimo strežno orod- naj počiva na levi dlani; vse jestvine ponujamo z estove leve strani. Kar ho-emo ponuditi, si postavimo na levo dlan. Pod skiede in oše postavimo zložen prt, a nas ne peče in da ga ima- pri rokah, če je treba t pobrisati;

na mizo prinesemo in od-emo z nje vse z desne strani gosta. Denemo preden-je druge krožnike, jedilno-rodje, kozarce itd. Prav-ta- obnašamo krožnike po u-arabi z desne strani. Vse t- predmete, ki jih naj odnese-emo, naložimo na pladenj, ki- ga imamo v levi roki, ali pa- kar na levo roko samo, kar- je terja že precej spretno-

jedilno orodje primemo-vedno v sredini, ali na spod-tem koncu. Zelo nehigieni-je je prijemati žlico tam, kjer se nosi v usta, vilice pa- za roglje, nož pa na rezilu. Nikoli ne prinesemo in ne-odnesemo orodja kar v roki, temveč vedno na pladnju ali- na krožniku. Med obedom- poždimo pred gosta vedno-isto jedilno orodje, nato še- le krožnik: pri pogrinjanju- mize pa napravimo prav na-robe. Pri velikih obedih in-večerjeh ne dajemo h krož-niku več kot dvoje vrst je-tilnega orodja naenkrat in- ga po potrebi zamenjamo- med obedom;

jedi se ne dotikamo z ro-kami, zato moramo paziti, da- prijemamo krožnike ali skle- de le ob robu zgoraj, da se- nam prsti ne omočijo z jedjo. Kruh prinesemo vedno v ko-šarici, pogrnjeni s prtikom- ali servieto iz papirja, ali- pa na krožniku.

To so osnovna pravila, vendar se ravnamo pri ser-viranju še po nekaterih smernicah, ki veljajo povsod.

Z jedjo in pijačo ne postre-žemo prej, dokler ni na mi-zi vse, kar gost potrebuje.

Ce strežemo z obedom več- jedi, pospravimo za vsako- jedjo šele, ko vsi nehajo je-

sti; nato pripravimo mizo za naslednjo jed, ali pa prinese- mo naslednjo jed na mizo. V vsakdanjem življenju po- spravimo na primer krožnike od juhe hkrati z jušnim lon- cem ali skledo, nato šele pri- de na vrsto druga jed. Če serviramo jed okoli mize, jo prinesemo na velikem krož-niku ali skledi z jermalnim orodjem, ki ga obrnemo tak- o, da je za gosta najbolj pri- ročno. Jed ponudimo z leve strani in z levo roko. Če pa postavimo jed na mizo, stori- mo to z desnico in z desne strani.

Najprej postrežemo najsta- rejši in najuglednejši osebi, ki smo ji določili tudi častno mesto na zgornjem koncu mi- ze. Potem postrežemo po vr- stnem redu še drugim gos- tom. V družini so najprej na vrsti starši, nato otroci, če pa je v družini gost, damo nje- mu prednost.

Z mize pospravljamo tak- o: najprej odnesemo jedil- no orodje, solnice, posode z začimbami in kruh, kar ga je ostalo. Če postrežemo za po- bedek s sirom, ostaneta sol- nica in kruh še na mizi.

Drobtinice in druge suhe ostanke jedi pometemo z mi- ze s posebno ščetko na lopa- tico ali s servirnim prtikom na krožnik. Nikoli pa ne na- tla.

Drugič pospravimo mizo pred črno kavo. Takrat po- spravimo tudi vse kozarce. Z jedjo ali vinom polit prt pre- gremo s čistim prtikom. Po obedu ne pospravljamo jedi z mize, dokler ne odidejo vsi gosti iz prostora.

Vsak teden novi naročniki

Akcija Tednika »Kdo s Tednikom na dvodnevni iz- let« se je razmahnila po vseh osnovnih šolah občin Ptuj, Ormož in Slov. Bistrica. Pre- ceje je še kandidatov, ki so zbrali na posameznih šolah deset naročnikov za naš iz- let. Ponekod pa je postala konkurenca zelo huda, ker se dogaja, da sta na eni šoli že dva, ki sta zbrala deset novih naročnikov.

V zadnjih dveh tednih smo dobili precejšnje število na- ročnikov iz Desternika, Pod- lehnika, nove naročnike iz Zetal, Vitomare, Stoperc in Središča.

Milan Kuri iz Vitomarc je zbral sedem naročnikov in nam piše, da upa, da bo kma- lu uspel dobiti tudi desete- ga naročnika in tako izpol- niti pogoj za dvodnevni iz- let. Izredno pa se je v minu- lem tednu izkazala Danica Cimerman, učenka šestega b razreda iz osnovne šole v Središču, ki je zbrala enajst naročnikov. Tudi Stanko Po- točnik iz istega razreda je zbrala pet novih naročnikov.

Uprava Tednika

Težko poškodovan šofer je tik nad prepadom ustavil vozilo s svati

SILA ŽIVLJENJA

Stradimir Jolić, 25-letni avtomehaničar in voznik iz va- si pri Andrijevici ni mogel odbiti prošnje očetovega pri- jatelja, da bi s svojim kom- bijem prepeljal njegove svate na poroko v Fundino pri Ti- togradu. Bila je sobota. V Ti- togradu jih je počakal Mu- stafa Muhović. Dali so mu sedež poleg voznika in takoj nadaljevali z vožnjo.

Na tem dolgem potovanju so imeli svatje zelo neugod- ne sopotnike — dež in nevi- to. Toda veselje kljub temu ni izostalo. Izostali niso niti strelji, ki so oznanjali prihod svatov. Ko so se po strmem in kamnitem hribu približe- vali nevestini domačiji, je Muhović segel v torbo in iz- vlekel pripravljeni dinamit. Močna detonacija naj bi o- pozorila domače, da so prišli po nevesto. Ob aktiviranju je poiskoval vreči dinamit za hrbtom voznika skozi odprto okno. To je opravil zelo ne- spretno. Ob zamahu je uda- ril z roko ob vrata, dinamit mu je padel iz rok in se sko- talil pod sedež voznika. Avto je brzel dalje...

Svatje so opazili nesrečo in opozorili voznika na ne- varnost. Toda bilo je že pre- pozno. V avtomobilu je od- jeknila strahotna eksplozija. Stradimir se spominja, da ga je dvignilo kvišku, z glavo je udaril v strop avtomobila in se ponovno znašel na svo- jem sedežu. Iz prepolnega av- tomobila so se zaslišali klci in stokanje. Obrisal si je kri, ki mu je tekla s čela in mu zalivala oči. V tistem trenu- ku je zagledal nenavaden prizor. Desna vrata je eks- plozija dobesedno odtrgala in jih odnesla 20 do 30 me-etrov daleč od prizorišča ne- sreče.

NEVERJETEN PODVIG TEŽKEGA RANJENCA

Da bi preprečil nadaljnjo katastrofo, se je z obema ro- kama vrgel na volan. Toda, joj... levo roko mu je odtr- galo nad zapestjem, na desni pa so mu manjkali trije pr- sti. Poizkušal je zavirati z nogami, ki so bile prav tako v krvi. Stradimir je panično razmišljal, kako naj zaustavi vozilo brez moči v nogah in rokah. Stisnil je zobe in z razmesarjeno desno roko v zadnjem hipu izravnal volan, da niso zgrmeli v prepad. To še ni bilo dovolj. Avtomo- bil je začelo zanašati na na- sprotno stran ceste, kjer jim je prav tako grozila nesreča. Zagrabil je ročno zavoro. Kri mu je lila iz roke in dobival je občutek, da se bo onesve- stil. Zbral je vse svoje zadnje moči in potegnil za zavoro. Avtomobil je zaškripal in ob- stal tik na robu ceste, pod katero je zijalo strahotno, nad 100 m globoko brezno. Stradimir je uspel...

Težko ranjenega šoferja so z mimo vozečim avtomobilom prepeljali v bolnišnico v Kru- ševu. Tu so ga morali takoj prenesti v operacijsko sobo. Poleg poškodovanih rok je dobil težke rane tudi na no- gah in po trebuhu. Ves čas je ostal pri zavesti. V telesu so našli najrazličnejše ko- vinske dele, ki so se mu zare- zali v meso...

DRUGA VRNITEV V ŽIVLJENJE

Se isto noč so morali Stra- dimira položiti še enkrat na operacijsko mizo. Operacija je trajala polnih šest ur. Po- zneje je bil Stradimir še dva- krat operiran v Ivgradu. V bolnišnicah je preživel pol- nih 134 dni. Prvih 20 dni so mu morali dajati transfuzijo, 35 dni pa so ga morali celo umetno hraniti. Moral je pre- nesti presajevanje kože z de- sne na levo nogo.

Stradimir je ostal težki in- valid. Od tistega nesrečnega

dneva se je njegovo življe- nje spremenilo v trpljenje in obup. Toda čvrst in junaški Stradimir se ne toži zaradi svoje usode, prav tako kot se ne hvali s svojim juna- škim dejanjem, ko je rešil neizbežne smrti potnike v kombiju. Njegovi sopotniki mu tega ne bodo mogli nikoli poplačati, prav tako kot nje- mu ne bo mogel nihče nado- mestiti odtrgane roke in po- habljenega telesa.

Po A. J. S.

Izlet na Brinjevo goro

V nedeljo, 20. aprila, pri- redi Planinsko društvo Ptuj avtobusni izlet na Brinjevo goro, ki je lepa planinska po- stojanka in pomembno ar- heološko najdišče.

Odhod ob 6.25 z rednim av- tobusom. Vožnja in pot do koč ni utrudljiva, zato va- bimo tudi starejše člane. Pri- jave sprejema tovarišica Her- mina v pisarni Petovie. Vabi Planinsko društvo.

ODDELEK ZA UPRAVNO PRAVNE ZADEVE
SKUPSCINE OBCINE PTUJ razpisuje po 7. in 8. členu odloka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča v občini Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 9/67)

javni natečaj

I. Za oddajo komunalno delno opremljenega zemljišča, parcele št. 737/1 k. o. Brstje v površini cca 840 m², za gradnjo pritličnega objekta — prodajalne mesa z drugim lokalom osnovne preskrbe ob pogojih lokacije, ki so določeni z zazidalnim načrtom in posebnim lokacijskim dovoljenjem.

Izključna cena za m² zemljišča znaša 20 din. Stroški za popolno komunalno opremljenost zemlji- šča in priključki na komunalne naprave bremenijo investitorja.

II. Popolnoma urejeno stavbeno zemljišče, ki ga tvorijo parcele št. 579/2, 585/2 in 582/2 k. o. Ptuj, v skupni izmeri 380 m² se nahajajo na cesti vzhod- no od Panonske. Na tem zemljišču je predvidena gradnja enonadstropne vrstne hiše.

Izključna cena odškodnine za pravico uporabe te- ga zemljišča znaša 15 din za m².

III. Delno urejeno stavbeno zemljišče, ki ga tvori parcela št. 737/10 k. o. Brstje v izmeri 777 m² za gradnjo visokopritlične družinske stanovanjske hiše.

Izključna cena odškodnine za pravico uporabe tega zemljišča znaša 10 din za m².

IV. Odškodnino za pravico uporabe navedenega zemljišča mora plačati najboljši ponudnik v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe o oddaji zemlji- šča v uporabo.

Investitor mora začeti z gradnjo zgoraj nava- denih objektov v roku enega leta od dodelitve zem- ljišča, sicer izgubi pravico uporabe.

Natečaj ob opravljen na Oddelku za upravno pravne zadeve skupščine občine Ptuj, soba št. 29/II dne 5/5-1969 ob 14. uri. Ponud- e se bodo sprejemale pismeno v zapečatenih kuvertah.

Udeleženci natečaja morajo do takrat položiti varščino v znesku 1.000 din na sobi št. 9 Skupščine občine Ptuj, Srbski trg št. 1.

Oddelek za upravno pravne zadeve razpisujeta v okviru medsebojnega poslovnega sodelovanja

Branjavec in gangsterji

(Nadaljevanje s 14. strani)

daj šele je Marko uvidel, kdo so duhovi.

Po tem dogodku je gangsterska banda razpadla. Nekateri so odšli v Čikago, drugi v Sant Luis, someščani Marka Alettija pa so začeli svobodno dihati. Nihdar ne bi izvedeli, komu se imajo zahvaliti, da se ne bi nekega dne pojavil Louis Grun, zastopnik zavarovalne družbe, toda prave zavarovalne družbe.

V branjarijo Marka Alettija je vstopil z aktovko pod pazduho.

Nujno je, da se zavarujete, je rekel ljubezno.

— Kaj mi bo zavarovanje? je vprašal Marko neljubezno.

— V vašo zaščito, ga je prepričeval agent.

— Jasno, gospod. Na primer zaščita pred nesrečo.

— Pojdite z menoj v zadnjo sobo. Tam se bova pomenila v miru.

Po dveh minutah je ugledni in spoštovani agent s krikom pritekel iz Markove prodajalne in padel ravno v naročje policaju, ki je stal na vogalu. Policaj ni hotel verjeti, da je hotel mali Marko Aletti Gruna brez kakega vzroka ubiti z mesarico. Naposled je le pristal, da bo zadevo raziskal.

Marka je našel napol mrtvega. Našel pa je v kleti — saj veste kaj.

Tako je vse mesto izvedelo, kam so izginili Ed Backer in njegovi gangsterji. Ker je Marko ubil gangsterje v samooobrambi, ga niso aretirali. Seveda pa bi bilo le preveč, če bi mu hoteli postaviti tudi spomenik.

Po M — zr

TOPOLČNIK TUDI SLOVENSKI PRVAK

V nedeljo je bilo v Slov. Bistrici republiško prvenstvo v judu. Udeležilo se ga je 75 tekmovalcev iz dvanajstih slovenskih klubov. Borbe, ki so trajale celih šest ur, si je ogledalo več kot 500 Bistričanov.

Ze začetek tekovanja je bil izredno zanimiv. Tako sta se že v predtekovanju v polsrednji kategoriji pomerila favorita Vidmar iz Ljubljane in Blažič iz Maribora. Zmagal je Vidmar, Blažič pa se je uvrstil v finale v repešazu.

Vsa finalna tekovanja so bila izredno zanimiva. Najbolj sta polno telovadnico TVD Partizana navdušila Topolčnik in Vidmajer, oba domačina. Izredno zanimiva borba se je končala z zmago večkratnega državnega prvaka Topolčnika, ki pa do

Srečanje esperantistov v Arnoldsteinu

5. 4. se nas je zbralo v tem privlačnem turističnem kraju ob tromeji Avstrije, Italije in Jugoslavije okoli 120 esperantistov iz teh dežel. Največ nas je bilo iz Slovenije. Odpeljali smo se z avtobusom iz Ljubljane. Kljub neugodnemu vremenu je bilo prijetno razpoloženje. V Beljaku smo se sestali s tamkajšnjimi esperantisti.

Zvečer so imeli avstrijski esperantisti-železnice svoj letno skupščino. Naslednji dan smo se v tej elegantni dvorani »VOLKSHEIMA« se-

stali esperantisti iz treh dežel iz Nemčije je bila le ena somišljenica. Pozdravili so nas predstavniki Avstrije, Italije in Slovenije. Zvedeli smo, da bo prihodnje leto 55. SVETOVNI ESPERANTSKI KONGRES NA DUNAJU. Srečanje, kjerkoli bilo to, pa bo na naši lepi revieri, v VOLPARLI blizu Savudrije. Predviden je tudi izlet v Trst. Izvoljen je bil odbor predstavnikov teh dežel za tedensko povezavo. Konferenca za uvedbo esperanta v šole pa bo ob sodelovanju predstavnikov prosvetnih ministrstev štirih držav v jeseni na Pohorju. Takrat bodo obiskali naše mesto.

Nato smo gledali dva zanimiva filma, prvega avstrijskega o esperantski mednarodni smučarski prireditvi, in našega filma o kmečki ohceti v Ljubljani, ki je zares navdušil navzoče.

— 0 —

ZA SMEH

Victor Hugo ni nič kaj rad videl, če so ga imeli za starega, vse dokler ni že močno ostarel. Ko se je v jeseni življenja vozil v poštni kočiji, je neka dama opazila, da nima sedeža, in je zato rekla hčerki:

»Vstani, ljubi otrok, in prepusti svoje mesto staremu gospodu!«

Hugo je ni nič kaj ljubezno pogledal in v veliko zabavo sopotnikov in znancev dejal:

»Ni potrebno, dragi otrok! Reci svoji ljubezni babici, da še nisem tako star, da ne bi mogel stati!«

— — —

George Sandova je poročila svojo hčer s slavnim kiparjem Clesingerjem. Kot tašča je bila precej zahtevna, zato se ni razumela s svojim zetom. Zagrozila mu je, da se bo nad njim maščevala tako, da ga bo opisala v svojem romanu.

»Ne boma povedala vašega imena, toda vse vaše muhe bom opisala tako točno, da vas bodo vsi prepoznali.«

nedelje še ni bil tudi republiški prvak. Na tretje mesto se je v tej kategoriji uvrstil domačin Rebernak.

V polsrednji kategoriji je zmagal Vidmar, v polteški Smolnikar (Lj) in v teški kategoriji Zaplotnik iz Kranja. V tej kategoriji ni obranil naslova domačin Stern, ki je v predtekovanju tako nesrečno padel, da je bil nekaj časa v nezavesti. Prepeljali so ga tudi v bolnišnico, kjer so ugotovili lažji pretres možganov.

Prvenstvo je končano. Pokazalo je, da imamo v Sloveniji nekaj izrednih judoistov, kar pa je najbolj pohvalno je, da raste v Slov. Bistrici močan mladi rod judoistov, ki mu prava »pomlad« šele prihaja. —b

MALI OGLASI

ZELO POCENI prodam hladilnik »himos«. Ogled možen vsak dan po 16. uri. Naslov v upravi. OTROŠKO KOSARICO in kombiniran voziček prodam. Milunič, Gregorčičev drevored 8, Ptuj. PRODRAM polavtomatični pralni stroj »čučak 3«. Julčka Mohorko, Trubarjeva ul. 3 — deveterček. PRODRAM kompletno spalnico, ročno delo in pletilni stroj, dve redni »regina princeze«. Dam tudi na ček. Fanika Rajn, Gregorčičev drevored 7. III vhod.

UGODNO PRODRAM osebni avto zastava 750. Vprašajte Videm pri Ptuj 11.

UGODNO PRODRAM osebni avto zastava 750. Vprašajte do 14. ure v tovarni avtoopreme, pozneje pa v Trubarjevi — vrstna vila 2. AVTO OLIMPIA za 350.000 S din prodam. Naslov v upravi.

PRODRAM 399 škopov. Naslov v upravi.

SOBO in drvarnico na Vičavi menjam za enako v bližnji okolici Ptuj.

ZAMENJAM kuhinjo in sobo v Mariboru, Splavarski prehod 8 — pritličje, za enako v Ptuj ali okolici.

PRODRAM vprežne vozove (težje), ročno mlatilnico, železni plug, brane, slamoreznilo in moped. Zoltan Hari — Lipko, Rogoznica 12, Ptuj.

BETONSKE SOHE z vložki prodam. Ptuj. Na tratah 6. SPREJMEM mizarjskega pomočnika. Mizarstvo SABATI, Kidričevo 6.

INSTRUKTORJA za matematiko za srednjo šolo iščem. Vprašajte pri Pleskarju, Ptuj.

KMETOVALCI pozor! Prhalnike, kladivarje, gnojne špatke vseh velikosti ter vso hlevsko opremo najceneje dobite pri Zgeču (mekanika) Moškajnci.

ISCEM ZENSKO, najraje upoko. Vprašajte v gostilni Pri pošti v jenko za varstvo dveh otrok. Ptuj.

ISCEM gospodinjstvo pomočnico. Naslov v upravi.

PRODRAM ca. 1000 kg sladke kreme, nizko orehovo kredecno, v najem dam tudi 120 m² vrta. Vprašajte pri Zagrebški 41, Ptuj. 6 AROV stavbene parcele v Budini 44 prodam.

GRADBENO parcelo v Naselju bratov Reš 12, prodam.

PRODRAM parcelo blizu železnice podvoza ob Zagrebški cesti. Naslov v upravi.

ISCEM SOBO in kuhinjo v Ptuj ali okolici. Za nagrado dam malo rabljen pralni stroj in plačam najemnino za eno leto naprej. Naslov v upravi.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega srčno ljubljenega moža očeta, sina in brata

ALOJZA BENKA

z Ločiča 23

se iskreno zahvačujemo vsem, ki so nam v teh težkih urah stali ob strani. Hvala sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako lepem številu spremlili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje. Posebna zahvala g. župniku za poslovilne besede ter pevskega zboru za žalostinke, direktorju obrabe »Jože Lacko« Milanu Korenu za ganljive besede pri odprtem grobu, predsedniku gasilskega društva Dosternik za slovo pred njegovim domom ter za pomoč sosedom.

Vsem najlepša hvala.

Zalujoči: žena, sin, mati, brat in sestra

PTUJČANI

ob obisku LJUBLJANE, obiščite gostinske lokale KOLODVORSKO RESTAVRACIJO, gostilno ČINKOLE na Poljanski cesti 21, LJUDSKO KUHINJO v Strelški 12, TRIGLAV v Miklošičevi 12, MACIE na Cankarjevem nabrežju 15, STARI TISLER v Moše Pijade ulici 24, PRI LOVCU na Trgu MDB 1, BIFE v Miklošičevi ulici, KLET v Miklošičevi 28, BIFE ZMAJ v Šmartinski 24 ali BIFE SODCEK v Trubarjevi 40 — gostinskega podjetja LJUBLJANA, v katerih boste solidno postreženi.

V gostilni ČINKOLE na Poljanski cesti boste v klubu Ptujčanov vedno lepo sprejeti.

Podjetje gumijevih in kovinskih izdelkov »SIGMA« v Ptuj, Rajšpova ul. št. 13, razpisuje

JAVNO PRODAJO

parnega kotla (plamenocevn).

Karakteristika kotla: Skoda A. D. Plzen. Ogrevna površina 45 m², najvišji dovoljeni tlak je 3 atm. Prodaja bo v kotlarni podjetja v torek, dne 22. aprila 1969 ob 8. uri zjutraj.

Podjetje gumijevih in kovinskih izdelkov »SIGMA« v Ptuj, Rajšpova ulica št. 13 razpisuje sledeča prostala delovna mesta:

1. Vodjo sektorja nabave, kooperacije in uvoza

Pogoj: diplomirani inženir ali inženir strojne smeri, oz. diplomirani ekonomist ali ekonomist z vsaj enoletno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu.

2. Več diplomiranih ekonomistov, ekonomistov in ekonomskih tehnikov za delo v komercialnem in gospodarsko računskem sektorju.

Kandidati so lahko sprejeti kot pripravniki, začetniki ali že z določeno prakso.

3. Več strojnih, kemijskih in gumarskih tehnikov za delo v operativni proizvodnji.

Pogoj: moški

4. Več strojnih tehnikov za delo v tehnični pripravi proizvodnje.

5. Več diplomiranih inženirjev ali inženirjev kemije, oz. strojne smeri za delo v razvoju.

6. Več kovinorezkarjev in kovačev za delo v proizvodnji.

7. Visokokvalificiranega avtokleparja z večletno prakso.

Zaželen je odsluženi vojaški rok v JLA. Obstojna možnost kreditiranja za izgradnjo individualnih stanovanj. Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov podjetja.

Prošnje je na gornji naslov dostaviti do 5. maja 1969.